

83. møde

Onsdag den 28. april 2004 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.

(Spørgetiden).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af tonnageskatteloven. (Lejeindtægt m.v. af lokaler om bord). Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 24/3 2004).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for forskeres rejseudgifter og periodisering af tilskudsbevillinger til forskning). Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 31/3 2004).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænsen for skattefradraget i forbindelse med gavebeløb til almenvælgørende organisationer m.v.). Af Jann Sjursen (KD) m.fl. (Fremsat 27/2 2004).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 163:

Forslag til folketingsbeslutning om værn af skatteydere imod dobbeltbeskatning ved tvister mellem landene.

Af Jens Peter Vernersen (S) m.fl. (Fremsat 30/3 2004).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 170:

Forslag til folketingsbeslutning om en miljøvenlig omlægning af registreringsafgiften.

Af Anders Samuelson (RV) og Marianne Jelved (RV). (Fremsat 13/4 2004).

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fra medlemmer af Folketinget Inge-Lene Ebdrup og Tina Nedergaard, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at de fra og med den 1. maj 2004 atter kan give møde i Tinget.

Jan Kristiansens og Birgitte Josefsens hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget op-hører herefter fra nævnte dato at regne.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejds-markedsfond, ligningsloven, lov om Arbejds-markedets Tillægspension og kildeskatteloven. (Arbejdsmarkedsbidrag ved arbejde for uden-landske arbejdsgivere m.v.). (Lovforslag nr. L 237).

Forslag til lov om afgift af mineralsk fosfor i fo-derfosfat. (Lovforslag nr. L 238).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendt-sen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketin-get en skriftlig

Energipolitisk redegørelse 2004. (Redegørelse nr. R 15).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendt-sen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketin-get en skriftlig

Redegørelse om Dansk Internationalt Skibsregi-ster sammenlignet med andre internationale re-gistre. (Redegørelse nr. R 16).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det som nr. 4 opførte spørgsmål, spm. nr. S 3106, der er stillet til statsministeren af hr. Peter Skaarup, udsættes efter aftale med spørgeren til næste spørgetid.

Spm. nr. S 3451

1) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren bekræfte, at der ikke er belæg i de offentliggjorte rapporter fra Forsvarets Efterretningstjeneste for ministerens påstand i marts 2003 om, at der forelå en »risiko for, at han (Saddam Hussein, KA) snart vil råde over atomvåben«?»

Keld Albrechtsen (EL):

Det, jeg godt vil have statsministeren til nu at erkende, er, at vi kan konstatere på baggrund af det materiale, som er fremlagt fra Forsvarets Efterretningstjeneste og andet materiale, som også er kommet offentligt frem, bl.a. en notits fra Udenrigsministeriets sikkerhedspolitiske kontor, at der ikke var dækning for de udtalelser, som statsministeren kom med på sit pressemøde om, at Saddam Hussein snart ville råde over atomvåben. Tværtimod ville der have været dækning for en udtalelse om, at alt tydede på, at Saddam Hussein ikke rådede over brugbare atomvåben og *ikke* ville komme til det i ganske mange år frem i tiden. Det var det, befolkningen og Folketinget burde have haft at vide. Statsministeren sagde det modsatte.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig afvise hr. Keld Albrechtsens påstande. Så svaret på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål, sådan som det er formuleret, er kort og klart nej.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg jo høre, at statsministeren er meget hårdt presset, for nu er han jo i sin besvarelse simpelt hen nødsaget til slet ikke at komme ind på sagen og dens indhold. Jeg er bange for, at det er realiteten, vi står med i den her sag.

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at der fra Forsvarets Efterretningstjeneste lå rapporter, som vi andre jo nu altså også har fået at se, som siger, at der ikke var atomvåben i Irak. Er det ikke korrekt, at kerne i det, som Forsvarets Efterretningstjeneste havde undersøgt, var, at der ikke var grundlag for at tro, at Saddam Hussein ville kunne råde over et brugbart atomvåben og sende det i hovedet på nogen? Det var jo ikke det, vi fik at vide.

Det, statsministeren sagde til pressen, var, at han snart vil råde over atomvåben. Det var da at vildlede befolkningen. Og jeg synes ærlig talt, at statsministeren bliver nødt til nu at gå ind og prøve på at forklare, hvad det var, der rent faktisk stod i det materiale, som han også dengang rådede over.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Igen må jeg fuldstændigt afvise hr. Keld Albrechtsens påstande og konklusioner. Det fremgår bl.a. af de offentliggjorte dele af Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering fra 30. januar 2003, at tjenesten vurderede det sandsynligt, at Irak havde et aktivt program for udvikling af kernevåben.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg havde jo frygtet, at statsministeren ville begynde at manipulere med materialet. Derfor har jeg selvfølgelig også medbragt det, der står i papirerne fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Der står jo bl.a., og det vil jeg godt bede statsministeren bekræfte:

Kl. 13.05

Brydes eller hæves de internationale sanktioner, vil det tage Irak mindst 5 år selv at producere tilstrækkeligt med fissilt materiale i våbenkvalitet til at bygge et kernevåben – 5 år. Og det tilføjes derefter, at der ingen indikationer er på, at man skulle kunne have købt kernevåben udefra. Altså summa summarum: Bedømmelsen i den rapport, som statsministeren nu henviser til, men hvor han undlader at nævne de afgørende passager i materialet, er der.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke det, jeg her siger, er korrekt citeret. Der står rent faktisk, at der ville gå i hvert fald 5 år, og det endda under forudsætning af at de internationale sanktioner så skulle ophæves, og at Irak skulle have lov til at importere. Jeg håber, at statsministeren nu kan se, at han har et stort ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det statsministeren, der skal svare.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Ja, og det bliver ikke bedre af, at hr. Keld Albrechtsen snakker så længe. Det bliver faktisk værre og værre for hr. Keld Albrechtsen.

Kendsgerningen i denne her sag er jo, at da regeringen offentliggjorde alt det her materiale, og alle kunne se, hvad der stod i materialet, så kunne alle også se, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad regeringen har sagt, og de oplysninger og vurderinger vi har fået fra Forsvarets Efterretningstjeneste.

Så det problem, der er i denne her sag, er kun, at det vil hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke acceptere. Han bliver ved med at fortsætte sin håbløse kamp. Der er ikke noget at komme efter. Det, regeringen har sagt, er fuldstændig i overensstemmelse med de oplysninger, vi har modtaget fra Forsvarets Efterretningstjeneste.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge, om det ikke er korrekt, at udenrigsministeren den 19. marts modtog en notits, et såkaldt spørgsmål-svar-papir, til brug for behandlingen af beslutningsforslaget i Folketinget, og at udenrigsministeren i det notat fik at vide, at man efter 3 måneders inspektioner ikke havde fundet bevis for, at man skulle have genoptaget et atomprogram i Irak. Det var tværtimod vurderingen, at det ikke var sandsynligt, at man havde industriel kapacitet til et sådant program.

Våbeninspektørerne har desuden afvist de beskyldninger om ulovlig anvendelse af aluminiumsrør og magneter, der havde været fremme, og endvidere afvistes påstanden om, at Irak ulovligt skulle have forsøgt at importere beriget uran. Det var det, regeringen vidste.

Jeg vil godt bede statsministeren bekræfte, at det var det, regeringen vidste, da man havde debatten i Folketinget. Ikke desto mindre går statsministeren ud lige efter debatten og siger til pressen, at Saddam Hussein snart vil råde over atomvåben. Det hænger da ikke sammen, hr. statsminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg tror, det ville tjene hr. Keld Albrechtsens sag, hvis han fattede sig mere i korthed, for det bliver værre og værre, jo mere hr. Keld Albrechtsen siger.

Hvis hr. Keld Albrechtsen vil vide noget om, hvilket papir udenrigsministeren har modtaget, så må han virkelig spørge udenrigsministeren. Det kender jeg ikke noget til.

Det, jeg forholder mig til, er, hvilke svar der er afgivet her i Folketinget, og der er fuldstændig overensstemmelse mellem de svar, der er givet i Folketinget, og de oplysninger, der er modtaget fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Det ved hr. Keld Albrechtsen udmærket, og jeg synes, hr. Keld Albrechtsen skulle forholde sig til realiteterne og måske også begynde at interessere sig lidt for både nutid og fremtid i stedet for en håbløs diskussion om, hvad der måtte været foregået og ikke foregået i fortiden.

Der er ikke noget at komme efter, og de papirer, regeringen har offentliggjort, viser, at der ikke er noget at komme efter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3470

2) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvad er statsministerens kommentar til vurderingen fra FE fra den 30. januar 2004 (gengivet i Berlingske Tidende den 16. april 2004): »For præsident Bush er en udgang på Irakkrisen, som efterlader Saddam Hussein ved magten, uacceptabel. Den amerikanske regering vil afbryde FN-sporet, hvis den føler sig overbevist om, at den ikke kan få Sikkerhedsrådets mandat til et angreb på Irak.«?

Villy Søvndal (SF):

Det er lidt i forlængelse, men det er jo alligevel noget helt andet.

Statsministeren har gentaget nogle gange nu, at der var fuld overensstemmelse mellem Forsvarets Efterretningstjenestes vurderinger og regeringens vurderinger.

Halvanden måned inden krigen starter, kommer Forsvarets Efterretningstjeneste med en meget præcis vurdering, som er gengivet i spørgsmålet her, nemlig at Bush havde besluttet sig for at gå i krig med Irak med eller uden FN.

Jeg vil spørge statsministeren, om den vurdering fra Efterretningstjenesten igen viser, at der er fuld overensstemmelse mellem Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering og regeringens vurderinger.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Som det fremgår af beslutningsforslag B 118, som regeringen lagde frem her i Folketinget, så oplyste regeringen til Folketinget, at, og jeg citerer:

»På denne baggrund har USA taget initiativ til at opbygge en koalition af lande, der med anvendelse af militære magtmidler vil gennemtvinge irakisk efterlevelse af landets nedrustningsforpligtelser.«

Kl. 13.10

Det var altså målsætningen at gennemtvinge irakisk samarbejde, og det er det, regeringen hele tiden har sagt, og det står vi ved.

Villy Søvndal (SF):

Jeg spurgte jo ikke om, hvad der står i beslutningsforslaget, fordi med al respekt for hinanden så kan jeg faktisk godt både læse det og huske det. Jeg spurgte, om statsministeren vil bekræfte, at den vurdering, som efterretningstjenesten havde, ikke da vi behandlede beslutningsforslaget, men 1½ måned før, var, at præsident Bush på det tidspunkt havde besluttet, at uanset hvad så ville han starte en krig.

Det var Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering i den rapport, der er kommet til Berlingske Tidende, fordi den gode mand Frank Grevil offentliggjorde de her ting.

Jeg vil bare spørge: Kan statsministeren bekræfte, at det var Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering den 30. januar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ønsker ikke at kommentere klassificerede vurderinger fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Men det, regeringen har brugt og lagt frem som grundlag for dansk deltagelse i den internationale koalition i Irak, er fuldstændig åbent. Det er præsenteret åbent i Folketinget; det har der været lejlighed til at diskutere.

Hr. Villy Søvndal – og det er jo en ærlig sag – er uenig i det, hr. Keld Albrechtsen er uenig i det. Jamen det er jo en ærlig politisk sag, at man kan være uenig, men man skal ikke komme og beskyldte regeringen for, at den har holdt noget skjult. Alt er lagt åbent frem, og det viser de papirer, der er offentliggjort, også.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lige inden næste spørgsmål vil jeg sige, at det er min hensigt under spørgetiden i dag at lade medspørgerne komme til, før det sidste spørgsmål til hovedspørgeren er der. Nu er der et til

hovedspørgeren, og derefter er det hr. Keld Albrechtsen.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil sige til statsministeren, at jeg ikke synes, det er ærligt konsekvent at køre en lille af, som man har forberedt med en eller anden spindoktor ovre i Statsministeriet, i stedet for at besvare spørgsmål.

Det fremgår af Berlingske Tidende, at Forsvarets Efterretningstjeneste den 30. januar, altså 1½ måned inden krigen brød ud, meddelte videre til regeringen, at uanset hvad der skete, så havde den amerikanske præsident Bush besluttet sig for at gå i krig. Jeg vil bare spørge statsministeren, om ikke han kan bekræfte, at det er rigtigt, at det var Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering.

Det har ikke noget at gøre med alle de andre ting, statsministeren gerne vil tale om man gør. Det har noget at gøre med bare en enkelt bekræftelse, nemlig at regeringen fik den oplysning, 1½ måned inden krigen startede, at uanset hvad der skete, så ville Bush gå i krig med eller uden FN.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ærlig talt ikke føje mere til, hvad jeg allerede har svaret, som er meget klart. Og hr. Villy Søvndal ved udmærket godt, at jeg hverken kan eller vil kommentere klassificerede oplysninger fra Forsvarets Efterretningstjeneste.

Det afgørende i den her sag er jo også, hvad det er for et grundlag, det danske Folketing har haft at træffe beslutning på. Og det er præsenteret fuldstændig åbent, og jeg har citeret fra det beslutningsforslag, der blev lagt frem i Folketinget.

Se, også for hr. Villy Søvndal er problemet, at da regeringen valgte at offentliggøre papirerne fra Forsvarets Efterretningstjeneste, stod det klart for enhver, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad regeringen har sagt og svaret i Folketinget, og hvad vi har fået af oplysninger fra Efterretningstjenesten. Det kan hr. Villy Søvndal ikke lide, og det kan hr. Keld Albrechtsen ikke lide, men man er altså nødt til at bøje sig for kendsgernerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvad var det, der var lagt åbent frem og hvornår? Nu siger statsministeren, at alt er lagt åbent frem. Det er jo for det første ikke rigtigt. Noget af det ma-

teriale, der er kommet frem, som f.eks. blev offentliggjort i Berlingske Tidende, er jo rent faktisk stadig væk ikke offentligt tilgængeligt. Og de oplysninger om kendskab til, at der ikke var atomvåben, som jeg var inde på i det sidste spørgsmål, var jo heller ikke lagt frem, da Folketinget havde debatten. Det mener jeg statsministeren bliver nødt til at bekræfte.

Og det, som hr. Villy Søvndal nu stiller spørgsmål om, var det lagt frem dengang? Var den oplysning lagt frem dengang? Det vil overraske mig meget, hvis statsministeren nu kan påstå, at den oplysning var lagt frem dengang. Jeg mener, at statsministeren simpelt hen er ude i det vitterlige vås, når han påstår, at alt var lagt åbent frem. Det var det jo tværtimod ikke.

Er det ikke korrekt, at den oplysning, at USA ville føre krig, fordi man ville have Saddam Hussein væk, simpelt hen var årsagen, og det vidste man godt, og det sagde man ikke til Folketinget. Er det ikke korrekt?

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig holde mig til, hvad jeg allerede har svaret. Vi kommer det ikke nærmere. Det, jeg har sagt, er, at det grundlag, som regeringen har præsenteret for at deltage i den internationale koalition, er fuldstændig åbent for Folketinget. Det fremgår af det beslutningsforslag, som Folketinget skulle tage stilling til. Der er ikke noget at komme efter.

Keld Albrechtsen (EL):

Det, statsministeren siger, er, at det, der står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, var offentligt tilgængeligt. Jo tak, det ved vi godt. Men det, jeg spørger om, er: På hvilket grundlag kan statsministeren stå og påstå, at alt var lagt åbent frem?

Vi har allerede her i spørgetiden i dag gennemgået to spørgsmål, som ikke var lagt åbent frem: spørgsmålet om kendskabet til, at der ikke var atomvåben og spørgsmålet om kendskabet til, hvad der var USA's egentlige begrundelse for at gå i krig. Burde man ærlig talt ikke have orienteret Folketinget om, hvad der var USA's egentlige årsag til at gå i krig? Det vidste efterretningstjenesten jo. Det blev ikke lagt offentligt og åbent frem, sådan som statsministeren påstår.

Jeg vil godt spørge, om statsministeren ikke godt vil være så venlig at give en undskyldning for den bemærkning, at alt er lagt åbent frem. Den strider jo mod alle elementære kendsger-

ninger. Og jeg har hørt den mange gange. Statsministeren har været fremme med den fantastiske påstand mange gange. Det kan jo ikke blive ved med at gå.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis jeg virkelig skulle til at give en undskyldning, hver gang jeg erklærer mig uenig med hr. Keld Albrechtsen, så kunne jeg ikke lave andet. For vi er stort set uenige om alt. Og det kunne jeg ikke drømme om.

Som jeg sagde før, er det en ærlig sag, at vi er uenige. Men man skal ikke komme og beskyldte regeringen for, at den holder noget skjult. Det fremgår af de papirer, vi har lagt frem, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad regeringen har svaret her i Folketinget, og hvad vi har fået af oplysninger fra efterretningstjenesten.

Hr. Keld Albrechtsen kan ikke lide at erkende, at det er sådan. Men tiden må nærme sig, hvor hr. Keld Albrechtsen må erkende, at sådan er det. For det kan han læse i papirerne.

Villy Søvndal (SF):

Det er jo ganske bemærkelsesværdigt at opleve, hvordan statsministeren gemmer sig bag efterretningstjenesterne.

Vi kan alle sammen læse i en artikel i Berlingske Tidende, at den danske efterretningstjeneste melder ud den 30. januar, at USA har besluttet sig. Så siger statsministeren: Jamen det kan man alt sammen læse i det beslutningsforslag, B 118, der dannede baggrund for krigen mod Irak. Nej, man kan ej, og det ved statsministeren også godt. Der står ikke en lyd om, at hensigten med det her var at afsætte den irakiske diktator. Det kunne vi så have diskuteret. Det var bare ikke det, der var diskussionen dengang.

Derfor er det triste i denne sag, at det her ikke er et spørgsmål om enighed eller uenighed, det her er et spørgsmål om en statsminister, der taler usandt, og som har valgt at gemme sig bag en efterretningstjeneste. Selv om efterretningstjenesternes oplysninger er fuldstændig offentlige i Berlingske Tidende, så gemmer statsministeren sig bag efterretningstjenesten. Er det ikke lidt ynkeligt, hr. statsminister?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis en minister taler usandt, så kommer ministeren i vanskeligheder, for det er i strid med ministeransvarlighedsloven. Hr. Villy Søvndal kan være meget glad for, at der ikke gælder en sådan

ansvarlighedslov for oppositionen, for det, hr. Villy Søvndal lige sagde, er lodret forkert, nemlig påstanden om at jeg skulle tale usandt.

De papirer, der er lagt frem og offentliggjort, viser, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad der er svaret i Folketinget, og hvad vi har fået af oplysninger fra efterretningstjenesten. I det hele taget vil jeg sige, at når jeg ser hr. Villy Søvndal, så kommer jeg til at tænke på den gamle fortælling om Don Quixote. Don Quixote var en ædel kriger, ja, han så ikkeeksisterende hære alle vegne, han førte dristige kampe mod vejr- og vindmøller. Og det er sådan, jeg ser hr. Villy Søvndal for mig. Og jeg kan så se hr. Keld Albrechtsen i rollen som hans tro væbner, Sancho Panza.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3471

3) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvordan mener statsministeren at den i spørgsmål nr. S 3470 nævnte FE-vurdering harmonerer med de svar, regeringen gav til Folketinget frem mod indledningen af krigen mod Irak?«

Villy Søvndal (SF):

Jeg er da glad for, at jeg kan stimulere statsministerens fantasi. Så er det da nyttigt for noget. Men statsministeren kommer ikke uden om, at statsministeren i dag ikke har besvaret det fundamentale spørgsmål om, at Forsvarets Efterretningstjeneste lagde nogle oplysninger frem, som Folketinget aldrig blev bekendt med. Den eneste grund til, at vi i dag kan diskutere det, er, at der var en meget modig Venstremand, nemlig efterretningsofficeren Frank Grevil, der fremlagde de dokumenter, der påviste, at det, regeringen sagde, ikke var i overensstemmelse med det faktiske. Det er sagen i en nøddeskal.

Kl. 13.20

Derfor videre til det næste spørgsmål: Hvis man så kigger på, hvad regeringen svarede i Folketinget i perioden mellem den 30. januar og krigens udbrud den 20. marts, så vil jeg bare citere et svar, jeg fik af udenrigsministeren, ganske kort:

Jeg ved til gengæld ikke noget om, at USA skulle stå over for at erklære Irak krig – det siger udenrigsministeren den 15. februar. Spørgsmålet om en eventuel militær aktion behandles jo i FN's Sikkerhedsråd, det vil sige, at det stadig væk er sådan, at det er FN's Sikkerhedsråd, vi støtter, og hvis FN's Sikkerhedsråd beder os om at gribe ind og medvirke, så vil man gå i gang.

Kan statsministeren bekræfte, at det var, hvad der blev sagt i Folketingssalen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål, jeg har fået stillet, for det kan der vist være behov for at repetere, lyder:

»Hvordan mener statsministeren, at den i forrige spørgsmål nævnte FE-vurdering harmonerer med de svar, regeringen gav til Folketinget frem mod indledningen af krigen mod Irak?«

Det er jo bare for, at hr. Villy Søvndal vil have mere taletid i spørgetiden, at han stiller det samme spørgsmål to gange. Jeg besvarer også gerne dette her andet spørgsmål, selv om det er det samme som før. Men svaret må nødvendigvis blive det samme, for jeg skal jo holde mig til sandheden. Derfor må jeg jo svare det samme nu, som jeg svarede før. Jeg kan derfor i det hele henholde mig til de svar, jeg allerede har givet.

Villy Søvndal (SF):

Det, jeg spurgte om, var helt i overensstemmelse med spørgsmålet. Jeg dykkede nemlig ned i, hvad regeringen svarede i Folketinget. Jeg står med en udskrift her fra en diskussion, vi havde den 5. februar 2003, altså næsten halvanden måned inden krigen starter. Hvad svarede den danske udenrigsminister da? Det var det, jeg læste op, at uanset hvad der skete, så ville sådan en krig skulle behandles i FN's Sikkerhedsråd. Og det er FN's Sikkerhedsråd, vi støtter fra dansk side, og hvis FN's Sikkerhedsråd beder os om at gribe ind, så osv.

Det vil sige: Regeringen sidder på det tidspunkt inde med en viden om, at USA vil gå i krig med eller uden FN. Hvad svarede den danske regering på det tidspunkt, hvor den er blevet gjort opmærksom på det her af Forsvarets Efterretningstjeneste? Den svarer: Sikkerhedsråd, Sikkerhedsråd, Sikkerhedsråd, Sikkerhedsråd, Sikkerhedsråd.

Hr. statsminister, der er milevidt mellem Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering og de svar, vi har modtaget her i Folketinget. Det er derfor, vi diskuterer ministeransvarlighedsloven.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan simpelt hen ikke føje mere til. Hr. Villy Søvndal bliver ved med at stille de samme spørgsmål. Jeg er nødt til at give de samme svar. Og jeg må altså sige, at nu må tidspunktet komme, hvor hr. Villy Søvndal og for den sags skyld også hr. Keld Albrechtsen erkender, hvordan den faktiske situation er, nemlig at når man læser de papirer, der er offentliggjort fra Forsvarets Efterretningstjeneste, så kan man se, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem de oplysninger, regeringen har modtaget, og de svar, der er givet i Folketinget.

Jeg ved godt, at hr. Villy Søvndal ikke bryder sig om, at det er sådan. For hr. Villy Søvndal har fundet sig en sag, og den bliver han ved med fortvilet at køre og køre. Men der er ikke fugls føde på den, det er jeg nødt til at sige til hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er en noget højtflyvende statsminister, vi møder i dag, i forhold til hvordan situationen faktisk er i den krig, Danmark deltager i. Men lad det nu ligge.

Sagen er, at statsministeren ikke kan svare. Nej, det er det ikke engang. Sagen er, at statsministeren ikke vil svare. Det forstår jeg godt, for hver gang statsministeren i dag bevæger sig ind i et svar, vil han forøge det problem, han har, nemlig at der ikke er gnist af overensstemmelse mellem, hvad regeringen vidste fra Forsvarets Efterretningstjeneste som dokumenteret under det forrige spørgsmål, og hvad regeringen svarede her i Folketingssalen som dokumenteret i det referat fra den 5. februar, jeg lige læste op. Og det er statsministerens store problem.

Statsministeren store held er så, at han har et Dansk Folkeparti, der dækker ham, uanset hvad der sker. Men det ændrer ikke på forholdet mellem sandhed og usandhed.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den måde, som hr. Villy Søvndal nu håndterer sagen på, viser jo, at han har ikke noget at have den i. Hr. Villy Søvndal kører på det generelt overordnede og påstår, at der ikke er gnist af overensstemmelse mellem, hvad der er modtaget af oplysninger, og hvad der er givet af svar i Folketinget. Alle, der har læst det materiale, som regeringen har offentliggjort, ved, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad der er modtaget af oplysninger, og hvad der er givet af svar her i Folketinget. Det har ligget klart, siden

disse oplysninger blev offentliggjort. Tiden må nærme sig, hvor selv hr. Villy Søvndal erkender, at sådan er det.

Kl. 13.25

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, vi må erkende, at vi i dag oplever en statsminister, der ikke vil gå ind i en konkret besvarelse af vores spørgsmål af den enkle grund, at statsministeren frygter, at hvis han gik ind i en konkret besvarelse, så ville det bringe ham på kanten og ud over, hvad der er tilladt efter ministeransvarlighedsloven. Jeg tror, det er deri, vi skal søge kilden til statsministerens aggressive optræden her i spørgetiden i dag og hans forsøg på at vende denne diskussion til et frontalangreb på hr. Villy Søvndal og undertegnede.

Nu har statsministeren ikke villet svare på det med atomvåbnene; han har heller ikke villet svare på det med, hvorfor USA gik i krig; vil han så svare på, hvorfor han påstod, at det var, fordi man var bange for, at der ville komme terrorisme fra Irak? Det var jo statsministerens påstand. Og vil statsministeren bekræfte, at der i FE-rapporterne ikke var gnist af dokumentation for den påstand? Heller ikke på det punkt kan der i materialet findes noget som helst, som begrundede den kampagne, som statsministeren førte — eller heller ikke på det punkt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lige gyldigt hvor længe hr. Keld Albrechtsen snakker, og hvor mange spørgsmål hr. Keld Albrechtsen tager op og gentager, så bliver der ikke føjet meget nyt til. Hr. Keld Albrechtsen kan jo selv læse alt det materiale, som er offentliggjort. Ja, hr. Keld Albrechtsen har oven i købet som medlem af nævnet fået tilbudt at kunne gå over i Forsvarets Efterretningstjeneste og læse alt det materiale, som ikke er offentliggjort, så hr. Keld Albrechtsen jo selv kan forvise sig om, at det er sandt, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem de oplysninger, der er modtaget fra efterretningstjenesten, og de svar, der er givet i Folketinget.

Men jeg må så sige ligeud: Jeg nærer ingen illusioner. Jeg er ikke så naiv at tro, at hr. Keld Albrechtsen offentligt vil komme med den erkendelse, at han har taget fejl, at han er kommet med fejlagtige beskyldninger mod regeringen. Jeg drømmer end ikke i min vildeste fantasi om,

at jeg kan få hr. Keld Albrechtsen til at erkende det. Men alle seriøse, alle de, der har sat sig ind i materialet, alle de, der ikke har mere eller mindre skjulte politiske hensigter, ved, at det er sådan, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad der er modtaget af oplysninger, og hvad der er givet af svar i Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige, at jeg i den her sag har den ene ambition at få frem til befolkningen det grundlæggende problem, vi står med, nemlig at der er en regering, der påstår, at de oplysninger, som den fremlagde, både statsministeren og udenrigsministeren, for Folketinget og befolkningen, dengang man skulle træffe beslutningen om krigen, strider imod indholdet i det materiale, vi nu kender fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Og nu vil statsministeren heller ikke besvare spørgsmålet om, hvordan han kunne gå ud og sige, at det var på grund af tilknytning til terrorisme, altså Al-Qaeda, når vi jo ved – men der har statsministeren så godt nok ikke offentliggjort hele materialet – at der i efterretningstjenesten ingen dokumentation for nogen som helst forbindelse med Al-Qaeda lå. Er det ikke korrekt?

Nu skal vi selvfølgelig nok kigge efter selv, når vi får adgang til at se materialet, og tak for det, men jeg synes, at statsministeren i al anstændighed bør bekræfte, at der heller ikke på det punkt var gnist af dokumentation i rapporterne for det, som statsministeren sagde.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke føje mere til, hvad jeg allerede har svaret.

Jeg må sige, at når jeg hører det, som hr. Villy Søvndal siger, og det, hr. Keld Albrechtsen siger, og ser, hvordan hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvndal håndterer den her sag, så er der noget sørgmuntret over det. Det er der virkelig. Men der ikke fugls føde på den her sag. Det er der altså ikke. Det er kamp, som jeg sagde før, mod vind- og vejrmøller, ikkeeksisterende hære og modstandere. Den gamle historie om Don Quixote og Sancho Panza er en sød historie, og der er noget ædelt over de to skikkelser, men der er også noget sørgmuntret over dem.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, vi oplever en statsminister, som i den tid, jeg har oplevet statsministeren i rollen som

statsminister, aldrig nogen sinde har været så langt ude i tovene. Det må jeg sige.

Kl. 13.30

Når vi dokumenterer, fordi en flink Venstremand har offentliggjort nogle rapporter, vi ellers ikke havde indsigt i, at regeringen var vidende om, 1½ måned inden krigen startede, at krigen ville starte under alle omstændigheder med eller uden FN, og når vi så dokumenterer, at ministre her i salen har sagt, at man vil henholde sig ikke alene til FN-sporet, men til FN's Sikkerhedsråd – det har man sagt igen og igen, FN's Sikkerhedsråd – så er det, at der bare slet ingen overensstemmelse er mellem de to ting, medmindre man er både blind og døv.

Der oplever vi så en statsminister, der i dag, når det bliver påpeget, at der ikke er skygge af sammenhæng, nægter at svare og fortæller underlige, sjove anekdoter fra udlandet og sådan noget.

Men vi er ikke i underholdningsbranchen på den måde, må jeg sige til statsministeren. Det, vi er i gang med at afklare, er forholdet mellem sandhed og usandhed. Og statsministerens problem er, at han har talt usandt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er en ualmindelig grov påstand i betragtning af, at den kan modbevises af de papirer, der er lagt frem. Men jeg har det jo ikke ligesom hr. Keld Albrechtsen, at jeg forlanger en undskyldning, hver gang nogen siger noget, jeg er uenig i. Jeg er – altså i den henseende – ret ligeglad.

Hr. Villy Søvndal er velkommen til at påstå, hvad han vil, men den dag må komme, hvor selv hr. Villy Søvndal erkender faktum, som hr. Villy Søvndal kan sætte sig ind i ved at læse de papirer, som regeringen har offentliggjort, og deraf fremgår det krystalklart, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem de oplysninger, regeringen har modtaget fra efterretningstjenesten, og de svar, der er givet her i Folketinget.

Hr. Villy Søvndal bryder sig ikke om det, fordi det ødelægger hr. Villy Søvndals sag. Det ved jeg godt, men det er kendsgerningerne. Og derfor synes jeg ærlig talt, at hr. Villy Søvndal måske i egen interesse burde moderere sin sprogbrug noget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3106

4) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren tage initiativ til at få forfatningen husstandsomdelt, inden befolkningen skal tage stilling til forfatningen ved en folkeafstemning?«

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Som tidligere meddelt udsættes dette spørgsmål til næste spørgetid. Vi går derfor til spørgsmål nr. S 3472, hvor hr. Keld Albrechtsen er med-spørger.

Spm. nr. S 3472

5) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvornår forventer statsministeren der skal holdes folkeafstemning vedrørende EU's nye forfatning, forudsat at forhandlingerne om forfatningen er tilendebragt i juni som planlagt?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det her er jo et nemt, lille spørgsmål, som også meget nemt kan besvares, nemlig hvornår statsministeren forventer at udskrive en folkeafstemning vedrørende den nye EU-forfatning, selvfølgelig forudsat, at den bliver vedtaget i juni, som det seneste topmøde jo vedtog at den skulle.

Man har det sådan i EU-sproget, at man starter med at vedtage, at man skal blive enig, og så forhandler man, og så regner man med, at man bliver enig, for det har man nu engang vedtaget at man skal blive. Og der har man jo vedtaget, at det bliver man i juni.

Det var godt nok før, Blair tog alle på sengen og udskrev en allerede berømt folkeafstemning i England. Men ikke desto mindre er det dog vedtaget, at man bliver færdig i juni.

Så er det selvfølgelig interessant for os som Folketing at høre statsministerens vurdering af, hvornår man så efterfølgende vil søge den her forfatning ratificeret i Danmark. Det ved vi jo, for det har vi fået løfte om skal ske ved en folkeafstemning. Hvornår planlægges den folkeafstemning, hvornår forventes den afholdt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at hr. Kristian Thulesen Dahl er så indsigtsfuld, at han på forhånd har gættet svaret,

nemlig at det hverken kan eller vil jeg sige noget om på nuværende tidspunkt.

Hr. Kristian Thulesen Dahl tager jo også selv det forbehold, at der jo altså lige skal vedtages en ny forfatningstraktat. Vi regner med, at det sker i juni, men der er jo ikke nogen sikkerhed for det. Og proceduren vil altså være den, at når den nye traktat måtte være besluttet blandt medlemslandene, så tager vi stilling til, hvornår det vil være hensigtsmæssigt at holde en folkeafstemning i Danmark, for sådan en skal der være.

Det er et spørgsmål, vi vil drøfte med partierne, men først, når vi ved, om der er truffet beslutning om en ny traktat. Og det er i hvert fald tidligst i juni måned.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nogle EU-beslutninger skal man åbenbart ikke tage helt for pålydende. Så det, at man nu har vedtaget på et topmøde, at man bliver færdig med forfatningen til juni, er selvfølgelig – som statsministeren også redegør for – lidt usikkert; selvfølgelig måske mest i betragtning af, at man nu er begyndt at blande befolkningerne ind i det spørgsmål.

Det er jo egentlig helt forfriskende at se, at der kan brede sig sådan en realisme i EU-kredsen, fordi et stort land siger, at man nu vil spørge sin befolkning, om de bryder sig om det resultat, man når frem til.

Så jeg havde nok ikke forventet så meget andet svar i første runde end det, statsministeren giver. Men det, der så er interessant at få at vide i forhold til en folkeafstemning i Danmark, er jo, om statsministeren vil give det løfte, at der bliver tilstrækkelig tid, fra en folkeafstemning bliver udskrevet, og til den bliver afholdt, så vi er sikre på, at der ikke kan spekuleres i en given folkestemning, men at vi får en reel debat, og at vi også får tid til den debat i tilstrækkeligt omfang – altså fra en folkeafstemning bliver udskrevet, og til den rent faktisk bliver afholdt.

Da vi havde afstemning om euroen, tror jeg, det var ca. 6 måneder, der var fra udskrivningstidspunktet til afholdelsen. Og det kunne jo være positivt, hvis statsministeren ville give løfte om, at vi også fik noget lignende i forbindelse med en forfatningsafstemning.

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt lægge mig fast på, hvor lang tid der skal gå, fra beslutnin-

gen bliver truffet om en folkeafstemning, og så til den affholdes. Men jeg vil gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det også er min opfattelse, at der skal være en rimelig tid, en ordentlig tid, til debat forud for en folkeafstemning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis ikke vi kan komme det nærmere i dag i forhold til de konkrete punkter, kunne man så forhøre statsministeren til at svare på, når han i et tidligere svar siger, at han vil tage initiativ til at diskutere det her med Folketingets partier, når vi kommer dertil, om der også ligger i det, at man vil finde en fælles forståelse partierne imellem om hele grundlaget for at have sådan en folkeafstemning, for det er jo ikke uvæsentligt, om grundlaget er i orden.

Der tænker jeg specielt på to ting. Jeg tænker for det første på det tidsrum, der går, fra man udskriver en folkeafstemning, og til den bliver afholdt, at der er tilstrækkelig tid til en ordentlig folkelig debat. Og for det andet tænker jeg på, at det orienteringsgrundlag, man i givet fald kunne sende ud til husstandene om forfatningen, også er et fælles projekt partierne imellem, for hvis det er nogle fælles retningslinjer, vi taler om, som statsministeren vil lægge op til, og som der søges enighed om både blandt de EU-positive partier og også de mere skeptiske partier herinde, så kunne vi få et ordentligt fælles grundlag for sådan en folkeafstemning, der gjorde, at debatten entydigt kunne fokusere på det politiske indhold i en forfatning.

Det vil vi i Dansk Folkeparti se som noget meget, meget positivt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som sagt vil det være regeringens hensigt at holde et møde med Folketingets partier, når der er truffet beslutning om en ny traktat. Der vil vi drøfte bl.a. de spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl nu rejser.

Jeg er enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det ville være ønskeligt, hvis der blandt partierne – uanset hvilken holdning man har til den nye traktat – kunne være enighed om det grundlag, en kampagne føres på, og den procedure, der anvendes.

Det har vi jo ikke nogen garanti for at der kan, men i hvert fald er regeringens hensigt at tage en drøftelse med Folketingets partier, når der i EU-kredsen er truffet beslutning om en ny traktat.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, jeg kan tage statsministerens udtalelse som en garanti for, at statsministeren ikke vil gå ud i noget, der minder om en kupafstemning, hvor der kun er kort tid, og uden at der har været tid til at tilvejebringe det nødvendige grundlag for en grundig offentlig debat.

Men jeg synes nu nok, at statsministeren godt kunne besvare det spørgsmål, om vi f.eks. kan være sikre på minimum 6 måneder – selvfølgelig fraregnet en sommerferie, hvis vi kommer derhen.

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om der også vil blive afsat tid til, at vi f.eks. kan få gennemført en grundig grundlovsundersøgelse, så vi kan få belyst af uvildige eksperter, om det er efter grundlovens § 88, vi skal stemme, altså bestemmelsen om ændring af grundloven, eller – som jeg tror statsministeren mener – om det kan ske efter grundlovens § 20 om suverænitetssafgivelse. Det er jo meget vigtigt at få afklaret, og det skal der altså være ordentlig tid til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til det sidste kan jeg sige, at det jo er sædvanlig praksis, at der finder en juridisk vurdering sted i forbindelse med fremlæggelse af en ny traktat. Det vil regeringen selvfølgelig også gøre denne gang. Til det første spørgsmål kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er meget modstander af kup og derfor ingen hensigt har om at lave kupafstemninger.

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig at høre, og det glæder mig i særdeleshed at kunne sige noget, der er en lille smule positivt, til statsministeren, for jeg må da indrømme, at statsministerens besvarelse af de første fem spørgsmål her på dagsordenen i dag var en rystende oplevelse.

Men så er det da desto mere glædeligt at kunne takke statsministeren for, at vi har en garanti for, at der skal opnås enighed mellem Folketingets partier så vidt overhovedet muligt, og at vi ikke skal have nogen kupafstemning, men at vi skal have rimelig tid til debatten.

Så vil jeg godt lidt mere dybtgående gentage mit spørgsmål om det med grundlovsvurderingen. Det er jo rigtigt, som statsministeren siger, at tidligere regeringer også er kommet med grundlovsbedømmelser. Men man har desværre

aldrig villet tillade, at der kom en uvildig juridisk bedømmelse ind i det. Man er altid kommet med sin egen bedømmelse, og det synes jeg altså ikke er nok, når vi taler om en forfatning. En forfatning er trods alt noget, der træder i stedet for vores egen grundlov og på lange strækninger faktisk ophæver den.

Det kan efter min mening ikke ske uden en ændring af grundloven, og det spørgsmål er altså ret alvorligt, det bør statsministeren give tilsagn om en grundig gennemgang af.

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen ved jo udmærket godt selv, at det ikke er sandt, når han siger, at den nye traktat træder i stedet for den danske grundlov. Tværtimod er det sådan, at det udtrykkeligt fremgår af det traktatforslag, der ligger, at det respekterer de nationale forfatninger, herunder også den danske grundlov. Så det er lodret forkert.

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at han er glad for at have fået en garanti for, at der skal være enighed mellem de politiske partier. Sådan en garanti kan jeg da ikke give. Det kan da være, at hr. Keld Albrechtsen er så umulig, at det er umuligt at opnå enighed. Man kan da slet ikke udelukke, at den omstændighed vil indtræffe, det er da før sket. Så det kan jeg ikke give nogen garanti for. Det vil jeg heller ikke udstede nogen garanti for.

Det, jeg sagde til hr. Kristian Thulesen Dahl, var, at det bestemt ville være ønskeligt, hvis det kunne lade sig gøre. Men det kræver jo god vilje fra alle sider.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Alene den sidste meningsudveksling viser jo, hvor vigtigt det faktisk er, at man får grundlovs-spørgsmålet belyst tilstrækkeligt. Det, at statsministeren jo i alle sine svar her i dag nægter at tage ordet forfatning i sin mund og alene henholder sig til en traktat, er jo i virkeligheden også en meget sproglig indviklet tankegang om, at man skal prøve at forklare, at det her netop ikke er en forfatning.

Men det hedder jo en forfatning og har jo en indledning som en forfatning og minder jo i forbavsende grad om det, vi normalt betragter som en forfatning for en selvstændig nation. Derfor er det jo ikke underligt, at man gerne vil have det spørgsmål afklaret.

Det er det, vi gerne vil have afklaret sammenholdt med, at der skal være ordentlig tid, fra en folkeafstemning bliver udskrevet, til den bliver afholdt, så der er tid til den folkelige debat, plus det, at man kan diskutere, om ikke man kan nå frem til et fælles grundlag for, at man kan orientere befolkningen fra Folketingets side.

Så er der jo ud over det selvfølgelig partiernes kampagner, der kører, sådan skal det være.

Men det er sådan nogle fælles spilleregler, der gør, at der kommer til at stå respekt om den folkeafstemning, vi får om en forfatning, som jeg i hvert fald synes er så vigtige – specielt i lyset af, at det er en forfatning, vi stemmer om. Det er ikke en mere eller mindre tilfældig traktat, der lige skal ændre nogle traktater, vi kender, men en egentlig forfatning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste, hr. Kristian Thulesen Dahl siger, er jo ikke rigtigt. Det er en traktat. Det er en traktat, som indgås mellem 25 suveræne, selvstændige lande, der skal være enige. Det er en traktat. Sådan er en traktat. Når det hedder en forfatnings-traktat, så er det, fordi denne traktat indeholder nogle sikringer af forskellige rettigheder for borgerne, for de enkelte lande, og andre bestemmelser, som vi normalt er meget glade for at have i vore nationale forfatninger.

Jeg kan slet ikke se, hvorfor det pludselig skulle være en ulykke, fordi man indskriver sådan nogle fornuftige bestemmelser i en EU-traktat. Det ændrer ikke på, at det er en traktat, der indgås mellem 25 lande, der skal være enige. Sådan er en traktat.

Jeg kan så kun sige, at jeg da klart deler den opfattelse, at det er det bedste, hvis en bred kreds af partier uanset deres holdning til folkeafstemningens resultat kunne blive enige om grundlaget, proceduren osv. Men en garanti kan jeg jo ikke give. Det kræver, som jeg sagde før, god vilje fra alle sider.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3473

6) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvad er statsministerens holdning til en fælles valgdato blandt EU-landene vedrørende den nye forfatning?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En traktat til indførelse af en forfatning, det er jo formelt set det, vi taler om – bare lige i relation til det, statsministeren sagde før – altså en traktat til indførelse af en forfatning. Det synes jeg er nok så interessant lige at skrive sig bag øret.

Det spørgsmål, jeg har rejst her til statsministeren, går ud på, hvad statsministerens holdning er til, at der på en og samme dag iblandt de EU-lande, der holder folkeafstemning om forfatningen, holdes den her folkeafstemning. Meningen er simpelt hen at undgå det uværdige forløb, vi jo ellers har set ved tidligere afstemninger, hvor man prøver at planlægge rækkefølgen af afstemninger i de forskellige lande alt efter, hvilke lande der er mest positive over for det, man skal stemme om, og hvilke lande der er mindre positive, således at man stemmer først i de lande, hvor man er mest positiv over for ændringen, for derved at presse de lande, der er mere skeptiske, til et ja måske egentlig imod deres vilje.

Det bestemt uønskværdige kan man undgå, hvis man holder afstemningen en og samme dag i de EU-lande, der holder folkeafstemning. Derfor vil jeg gerne høre statsministerens holdning til det og herunder naturligvis også høre, om det er noget, statsministeren vil diskutere med sine kolleger på EU-plan.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at det i praksis bliver meget svært at finde en fælles valgdato for folkeafstemninger, bl.a. fordi der jo er forskellige forfatningsmæssige og politiske traditioner i de enkelte lande, forskellige ratifikationsprocedurer, som man nødvendigvis må tage hensyn til. Der synes jeg egentlig ikke, at vi f.eks. i Danmark skulle indordne os under, hvilke traditioner og procedurer og regler, der gælder i andre lande. Jeg synes, vi skal træffe vores egen beslutning i Danmark om, hvornår vi synes det er hensigtsmæssigt at holde folkeafstemning her, så jeg vil ikke engang tage initiativ til, at der bliver en fælles folkeafstemningsdato, for jeg synes, det er en national afgørelse.

Kl. 13.45

Det er jo ret interessant, at hr. Kristian Thulesen Dahl, der er meget imod, at man på EU-plan skal lægge noget ned over de enkelte lande, nu efterlyser, at der på EU-plan skal træffes beslutning om, hvornår vi i Danmark skal holde folkeafstemning. Det er jeg ikke tilhænger af, jeg synes det er en national dansk beslutning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var jo i virkeligheden en noget mærkelig besvarelse, for det var jo en gang udenomssnak, det var jo et forsøg på ikke at forholde sig til det, der blev spurgt om.

Landene har forskellige ratifikationsprocedurer, det vil sige at nogle lande ratificerer traktaten til indretning af en forfatning i deres parlament, mens andre gør det f.eks. ved en folkeafstemning, men her taler vi jo alene om de lande, der vælger at gøre det ved en folkeafstemning, så allerede der giver det jo ingen mening at sige, at de forskellige lande har forskellige ratifikationsprocedurer. Selvfølgelig har de det. Men her taler vi jo kun om de lande, der vælger at holde en folkeafstemning.

Så spørger vi statsministeren: Vil statsministeren da tage initiativ til at sikre, at vi undgår det der med, at topledere fra de forskellige lande sætter sig sammen og tilrettelægger rækkefølgen af de her afstemninger, sådan at de lande, der er mest skeptiske over for forfatningen, skal stemme sidst, fordi de skal føle sig presset til at stemme ja; at man skal kunne forstærke presset imod de her befolkninger?

Det er jo allerede diskuteret nu, om man kan stemme først f.eks. i de sydeuropæiske lande, måske Frankrig eller andre lande, der skal have afstemning, og så måske slutte med England, fordi man ved, at englænderne vil være de mest skeptiske. Allerede efter at Blair har taget alle på sengen ved gudskelov at sige, at nu skal man have en folkeafstemning derovre, går debatten i gang om, hvorvidt englænderne så skal stemme sidst.

Det er for at undgå det her jo i virkeligheden utrolig uværdige show og hele den tankegang omkring afstemningerne, at vi rejser spørgsmålet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige, at jeg bliver mere og mere forundret, jo mere jeg hører ikke blot fra hr. Kristian Thulesen Dahl, men også fra hr. Keld Albrechtsen, for i denne sag er der jo to, der står sammen her i salen, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen.

Lige før var der et stærkt ønske om, at en dansk folkeafstemning skulle finde sted så sent som muligt, fordi der simpelt hen bare skulle være så meget tid til, at vi kunne debattere det her i landet. Og det, jeg nu hører fra hr. Kristian Thulesen Dahl, er, at uha, vi må ikke komme til at ligge så sent, at vi kunne risikere at få nogle

positive folkeafstemningsresultater fra andre lande. Det hænger jo simpelt hen ikke sammen.

Jeg synes, vi skal beslutte i Danmark, hvornår vi synes det er rigtigt at bede den danske befolkning om at tage stilling. Det skal altså ikke dirigeres af, hvad man siger i andre lande, det bestemmer vi selv i Danmark.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes simpelt hen, det er mærkeligt at høre statsministerens besvarelse af det her spørgsmål, for statsministeren ved – om nogen – at det på EU-plan foregår, at man diskuterer valgdatoer, afstemningsdatoer. Statsministeren ved – om nogen – at man i forbindelse med udvidelsen af EU med de ti nye øst- og centraleuropæiske lande diskuterer, hvornår de enkelte lande skulle have afstemning, så det passede ind i en rækkefølge, der gjorde, at de mest skeptiske skulle stemme til sidst. Der var en stor debat om det blandt EU-tilhængerne. Vi andre opsnappede det på forskellig vis, men der var en stor debat om det, så statsministeren ved, at det foregår.

Så når vi kommer og spørger, hvordan vi kan undgå denne her spekulation, så hedder det sig lige pludselig, at det er os, der nu ønsker, at man tager sådan en debat på europæisk plan. Nej, den debat foregår. Nu skal den blot foregå på en måde, så tilhængerne fra de respektive lande ikke kan sidde og planlægge, hvordan de presser deres befolkninger bedst muligt ud fra deres politiske synspunkt, lige præcis også for at komme det synspunkt i møde, der hedder, at vi skal have en så fair folkeafstemning som overhovedet muligt, hvor befolkningerne kan have respekt for folkeafstemningen som institution, som vi tilrettelægger for at få befolkningens syn, ikke for at befolkningen skal føle sig presset.

Derfor synes jeg simpelt hen, det er en mærkværdig måde, statsministeren vælger at besvare det her spørgsmål på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er noget, der tyder på, at jeg har betydelig større tillid til den danske befolknings dømmekraft, end hr. Kristian Thulesen Dahl har. For hr. Kristian Thulesen Dahl giver i dag udtryk for, at han er så bekymret over, at den danske befolkning skulle lade sig påvirke af afstemningsresultater i andre lande.

Den bekymring deler jeg ikke. Jeg synes, vi ved gentagne lejligheder har set, at den danske befolkning træffer sin egen afgørelse ud fra, hvad den synes tjener danske interesser. Den la-

der sig ikke påvirke af, hvad man mener i andre lande. Men hr. Kristian Thulesen Dahl er tilsyneladende bange for at opleve at se positive resultater i andre EU-lande, der måtte have folkeafstemning, før vi har det.

Jeg vil ikke i dag tage stilling til, hvornår det er rigtigt at holde en dansk folkeafstemning. Det vil vi som sagt drøfte med partierne, når en ny traktat ligger på bordet. Men jeg synes altså, det skal være en dansk afgørelse. Vi beslutter i Danmark, hvornår vi synes vi skal tage stilling. Der skal vi altså ikke lade os dirigere af andre lande.

Kl. 13.50

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg var egentlig overrasket over statsministerens besvarelse af det her spørgsmål, for som europæer og unionstillhænger – selv om nogen godt nok har antydnet, at statsministeren er mere fods-løbende end sin forgænger – er det jo egentlig mærkeligt, at statsministeren siger nej tak til chancen for en fælles europæisk afstemningsdato.

Men statsministeren er måske bange for, at der så bliver stemt nej, og så vil det være dobbelt pinligt. Jeg ved ikke rigtig, hvad der kan ligge bag ved det.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Kunne man ikke på fornuftig vis foreslå en fælles afstemningsdato, hvor der er rimelig tid til debat?

Statsministeren fik det fremstillet, som om der var en modsætning mellem at have en fælles dato og så have rimelig tid til en debat. Men det må da være sådan i alle lande, at der er brug for rimelig tid til at diskutere tingene igennem. Også i store lande med mange regioner osv. må der da af demokratiske årsager være samme behov for tid som her i Danmark.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen spørger, hvad der ligger bag ved mit svar. Jamen det er meget enkelt, for det startede jeg med at sige, nemlig nogle praktiske overvejelser. Jeg tror simpelt hen ikke, det bliver muligt at finde en fælles dato.

Jeg har nævnt nogle momenter. Man kunne også nævne, at der jo er forskellige nationale politiske kalendere, f.eks. skal der være parlamentsvalg i de forskellige lande på forskellige tidspunkter, og da er det da meget naturligt, at man i de enkelte lande er nødt til at få alle de ting til at passe ind i hinanden på en fornuftig måde. Alene af den grund tror jeg at det bliver

helt umuligt rent praktisk at finde en fælles dato og blive enige om en fælles dato.

Men den anden del af min besvarelse er altså, at jeg ærlig talt heller ikke synes, det er noget, man skal bestemme i andre lande, hvornår vi skal holde folkeafstemning i Danmark.

Det er altså mærkeligt for mig i dag at opleve, at hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl, der går ind for så lidt EU-dirigering som muligt, nu ønsker så meget EU-dirigering som muligt, nemlig at der skal træffes en EU-beslutning om, hvornår vi skal holde folkeafstemning i Danmark.

Det er jeg modstander af. Jeg synes, det er en dansk beslutning, hvornår vi holder folkeafstemning i Danmark.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er det jo ikke noget, som EU's institutioner kan beslutte, men det er noget, der kunne indgås en aftale om mellem de lande, som skal have folkeafstemning.

Derfor vil jeg da godt i al stilfærdighed stille statsministeren et spørgsmål. Det kan da godt være, at der er nogle af de vanskeligheder, statsministeren nævner, men er statsministeren ikke enig i, at hvis der er nogle vanskeligheder, så går ordentlig politisk arbejde jo ud på at prøve på at overvinde de vanskeligheder i stedet for bare at opgive på forhånd, hvilket statsministeren nu ser ud til at foretrække i mange sager.

Så derfor: Kunne statsministeren så ikke bare rette henvendelse til de andre lande, der skal have folkeafstemning, og så foreslå dem, at man finder en dato med rimelig tid, så der bliver en ordentlig debatfase?

Vi kunne jo også udveksle debaterfaringer på tværs af grænserne. Jeg ved, at f.eks. Jens Peter Bonde ofte rejser til Irland og andre steder for at deltage i den offentlige debat. Det synes jeg er ganske udmærket. Og debatten vil da kunne blive styrket med sådan en debat hen over grænserne. Jeg troede, at EU-tilhængerne var meget optaget af en sådan debat hen over grænserne i Europa, men jeg kan forstå, at statsministeren mere og mere er til at sidde og hygge sig her i Danmark.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu foreslår hr. Keld Albrechtsen så, at jeg ligefrem skal rette en henvendelse til de lande, der vil have folkeafstemning. Jamen jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har faktisk ikke over-

blik over, hvor mange lande der definitivt har besluttet at holde folkeafstemning.

Der er jo debat mange steder, om man nu vil holde en folkeafstemning, eller om man ikke vil holde en folkeafstemning. Der er forskellige traditioner og holdninger til det, og alene af den grund vil jeg sige, at det jo ikke er muligt i dag at danne sig et fuldstændigt overblik over, hvordan de enkelte lande vil gribe deres ratifikationsprocedure an.

Jeg kan altså sige, at min holdning meget klart er den, at hvornår vi holder folkeafstemning i Danmark, er en dansk beslutning, den skal andre ikke blande sig i. Det vil jeg holde fast ved, og derfor agter jeg ikke at tage et initiativ til en sådan fælles dato for en folkeafstemning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Grunden til, at jeg tager det lidt ilde op med den måde, statsministeren besvarer det her spørgsmål på, er jo, at statsministeren simpelt hen fordrejer, hvad jeg foreslår her. Nu bliver det lige pludselig også i svaret til hr. Keld Albrechtsen til, at jeg havde foreslået en EU-beslutning om de her ting.

Det har jeg overhovedet ikke foreslået. Jeg har foreslået at de lande, som hr. Keld Albrechtsen også nævnte, som ønsker at holde folkeafstemning, diskuterer en mulighed for en fælles valgdato.

Det er jo lige præcis, fordi vi ved, at den koordinering sker i dag. Statsministeren ved det, han ved udmærket, at den koordinering foregår, den foregår bare med et andet sigte, nemlig hvordan man kan presse genstridige befolkninger til at stemme modsat det, de måske ellers ville stemme.

Derfor må jeg bare bede statsministeren om at give én garanti her i dag, når besvarelsen nu har været, som den har, nemlig at vi overhovedet ikke skal have nogen lande til at diskutere, hvornår vi skal have folkeafstemning i Danmark, og at statsministeren ikke indgår i nogen form for debat med de øvrige EU-lande om, hvornår den danske folkeafstemning skal ligge, overhovedet ikke, og overhovedet ikke indgår i nogen form for koordinering med de andre lande, som gør, at nogle afstemninger skal ligge før nogle andre og den slags, at den slags indgår Danmark af principielle årsager overhovedet ikke i, for det er slet ikke noget, man skal diskutere på EU-plan eller med EU-lande.

Hvis vi kan få den garanti, så er der sammenhæng i statsministerens svar i dag, ellers er der ikke.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det fremgår jo allerede af det, jeg har svaret, at jeg mener, at det er en dansk beslutning. Det er jo et flertal i det danske Folketing; der bestemmer, hvornår der skal være en folkeafstemning i Danmark. Så der er jo ikke andre end Folketinget, der kan beslutte det. Så det, flertallet i Folketinget bestemmer, er det, der bliver datoen for en folkeafstemning. Sådan er det jo.

Og da jeg mener, at det er en dansk beslutning, er det klart, at jeg ikke er af den opfattelse, at andre lande skal blande sig i, hvornår vi holder den folkeafstemning. Det afgøres her i Folketingssalen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3365

7) Til fødevarerministeren af:

Høgni Hoydal (TF):

»Hvad vil ministeren gøre for at lovliggøre indførsel til Danmark af grønlandske og færøske madvarer, således at herboende grønlandere og færinger opnår samme adgang til deres nationale fødevarer, som de har, når de opholder sig i Grønland og på Færøerne?«

Skriftlig begrundelse

Den 1. januar 2003 ændredes EU-reglerne for privates indførsel af mad fra tredjelande.

Det betyder, at de færøske og grønlandske borgere, der lever i Danmark, på grund af EU er blevet frataget retten til at importere og dermed spise den mad, som er del af deres tradition og identitet.

På grund af EU's veterinære regler er det forbudt at importere kødet fra de dyr, der fanges og slagtes på Færøerne og i Grønland, til Danmark. Man har alene opnået den løsning, at man kan få 5 kg tilsendt privat, hvis man er så heldig at have familie eller venner, der kan sørge for det.

Færøske og grønlandske foreninger er dermed forhindret i at importere nationale madvarer til fælles begivenheder. Selv ikke de grønlandske og færøske huse i Danmark må importere og handle med de produkter, naturen giver

grønlandere og færinger, hvis de ikke når gennem et slagteri inden for 24 timer. Et åbenlyst absurd krav i Grønland og på Færøerne.

Statsminister Anders Fogh Rasmussen sagde under Folketingets åbningsdebat den 3. oktober 2003 som svar på Lars-Emil Johansens opfordring til statsministeren om at sikre, at herboende færinger og grønlandere frit kan købe deres fødevarer her i landet, at »fødevarerministeren forventer, at der kan være en løsning inden årets udgang, hvor vi inden for EU's regler vil kunne give herboende grønlandere og færinger bedre muligheder for import af fødevarer hjemmefra«.

Høgni Hoydal (TF):

Den 1. januar i sidste år ændrede EU reglerne for privates indførsel af mad fra tredjelande. Det betyder så også, at de færøske og grønlandske borgere, der lever i Danmark, på grund af EU er blevet frataget retten til at importere de madvarer, som man nu har som en del af sin identitet på Færøerne og i Grønland. Det er altså blevet forbudt på grund af EU's veterinære regler at importere kød til Danmark, der er fanget og slagtet i Grønland, og kravet er jo, at det skal have været igennem et godkendt slagteri inden for 24 timer, hvilket er et meget absurd krav til de fangstmetoder, som man har på Færøerne og i Grønland. Dermed er også færøske foreninger og andre forhindret i at kunne importere. Og derfor er spørgsmålet: Hvad vil ministeren gøre for at lovliggøre indførsel i Danmark af disse produkter?

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Fra Fødevarerministeriets side er der faktisk over de sidste par år gjort en ihærdig indsats for at sikre, at private får mulighed for at indføre fødevarer fra Færøerne og Grønland, og det samarbejde er sket i et tæt samarbejde mellem de færøske og de grønlandske foreninger og organisationer.

Nu skal vi jo huske, at situationen er den, at Færøerne og Grønland ikke er medlem af EU og derfor i den sammenhæng, altså sammenhængen med handel med fødevarer, bliver betragtet som tredjelande. Men fordi Grønland og Færøerne også er en del af rigsfællesskabet, og at landene i øvrigt har en høj zoosanitær status, er det lykkedes for Fødevarerministeriet at bevare en særstatus for landene i forbindelse med muligheden for privat indførsel.

Fødevarerministeriet har bl.a. taget initiativ til, at der er blevet nedsat en arbejdsgruppe med

deltagere fra det færøske og det grønlandske landsstyres administrationer. Arbejdsgruppen har vurderet, hvordan vi gav nogle gode muligheder for, at herboende færinger og grønlændere kunne få deres nationale fødevarer ind i landet. Arbejdsgruppen har færdiggjort den rapport, der hedder »Proviastrapporten«, og en del af de anbefalinger, som den rapport mundede ud i, er nu indarbejdet i den nye bekendtgørelse, som træder i kraft her den 1. maj i år.

Vi har også i slutningen af marts, den 31. marts, afholdt et stort informationsmøde for at orientere om reglerne. På det møde deltog repræsentanter både fra det færøske og det grønlandske landsstyre. Der var også repræsentanter for foreninger, for forskellige huse og patienthjem.

De tilbagemeldinger, vi har fået i den her sag, har langt overvejende været positive. Og det er ministeriets opfattelse, at der er en generel tilfredshed med de regler, som man er nået frem til. Det skyldes ikke mindst, at reglerne faktisk bliver forbedret her fra den 1. maj og ikke forrige, som hr. Hoydal mener.

F.eks. bliver det her fra den 1. maj muligt at modtage 5 kg lammekød. I dag er det ifølge reglerne faktisk kun muligt at modtage 1 kg. Og noget, der måske er meget vigtigt, synes jeg i hvert fald, er, at de grønlandske og færøske foreninger nu får mulighed for at fungere som mellemed i forbindelse med den private indførsel til herboende færinger og grønlændere.

Kl. 14.00

Hogni Hoydal (TF):

Jeg er da glad for, at der er sket fremskridt på området, og det anerkender jeg, også i den nye forordning, der er kommet. Det er jo muligt nu for de færøske og de grønlandske foreninger at arrangere, at man kan importere større partier madvarer.

Som jeg har forstået det, og det kan ministeren måske bekræfte, skal man altså, hvis man skal holde en større begivenhed i Danmark, importere det i 5-kilos-pakker, og så skal det være navngivet til enkeltpersoner, der er med. Men bortset fra alt det bureaukrati, som er omkring det, så anerkender jeg den indsats, der er gjort.

Det, jeg så ville spørge ministeren om, er: Er der også mulighed for på længere sigt i det arbejde, der kommer til at foregå videre, at de færøske og grønlandske huse også direkte kan importere disse madvarer og så sælge dem videre til færinger og grønlændere i Danmark?

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Når jeg i særdeleshed hæftede mig ved, at foreningerne får mulighed for at agere i det her marked, så er det simpelt hen sådan, at foreningerne nu kan bestille lagre hjem af de her 5-kilos-pakker, og de kan så udleveres til medlemmerne af foreningen, som hr. Hoydal også siger, i forbindelse med, at der måske skal være et eller andet arrangement blandt nogle af de herboende grønlændere. Medlemmerne kan så få udleveret denne her 5-kilos-pakke, hvis det nu f.eks. er lammekød, vi snakker om.

Så vil jeg godt understrege, at det ikke er et krav, at de her pakker skal være forudbestilt af bestemte personer, så det giver da i hvert fald den fleksibilitet, som jeg også hører hr. Hoydal efterspørger, at det ikke er sådan, at der skal stå et bestemt navn uden på pakken. Jeg mener, at det er en god dansk foreningsmodel, som i øvrigt også var en del af proviantgruppens anbefalinger.

Hogni Hoydal (TF):

Det glæder mig, at det vil være muligt at undgå det helt store bureaukrati i denne her sammenhæng.

Men jeg vil gerne følge op på mit spørgsmål: Altså vil der også videre arbejdes for, at man får mulighed for direkte at importere og sælge det videre fra de færøske og grønlandske huse? Det ville jo være en stor fordel for de mange færinger og grønlændere, der er i Danmark, og som ikke kan få tilsendt disse produkter fra venner og bekendte.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg har haft lejlighed til ved besøg i forbindelse med Nordisk Råds møde i Grønland sidste år at have en drøftelse med den daværende landbrugsminister, Hans Enoksen, om mulighederne for at få lavet en veterinæraftale, for det er jo det, der vil være nødvendigt, hvis vi skal gå det skridt videre, som jeg hører hr. Hoydal efterspørger.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at der er meget, meget stor opmærksomhed fra de andre EU-landes side på import af fødevarer fra tredjelande. Sagen var jo den, at grunden til, at man fik mund- og klovsygeepidemi i England, viste sig at være import af fødevarer fra tredjelande. Derfor bliver vi holdt under skarp observation af Kommissionen i denne specifikke sag.

Men jeg vil godt sige til hr. Hoydal: Selvfølgelig skal det ikke fra dansk side skorte på at gøre

en indsats for at få sådan en veterinæraftale på plads, og den har både Udenrigsministeriet og Fødevareministeriet også gjort i den forbindelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Er det ikke sådan i EU, at der har man et såkaldt proportionalitetsprincip, altså at der skal være et rimeligt forhold mellem de foranstaltninger, man træffer, og så formålet med dem, og formålet med den veterinærkontrol ved EU's ydre grænser har jo aldrig været, at man skulle holde lige præcis de her produkter ude. Har jeg ikke ret i, at lige præcis med disse her fødevarer, som skal bruges i de færøske og grønlandske huse, er der i realiteten ikke risiko for spredning af f.eks. kogalskab? Jeg tror i hvert fald, at det er en begrænset mængde køer, man opdrætter i Grønland. Det er jeg ikke ekspert i, men det tror jeg i hvert fald, og hvis der derfor overhovedet ikke er noget rimeligt forhold mellem disse regler og så den konkrete sag, ja, så burde det vel være til at finde en ubureaukratisk løsning, der også kunne hjælpe husene.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg mener faktisk, at man har fundet en afbalanceret model, der også tager hånd om det proportionalitetsprincip, som hr. Keld Albrechtsen nævner.

Kl. 14.05

De huse har faktisk mulighed for at hjemtage et antal af de her 5-kilos-pakninger, have dem liggende, sådan at folk, der kommer og beder om dem enten til et privat arrangement hjemme hos dem selv eller til et fælles arrangement, kan komme og hente de her pakker.

Derudover er der selvfølgelig mulighed for, at alle, der har tilknytning til Grønland, kan modtage de her pakker med 5 kg, og de behøver ikke at være fabrikeret på et slagteri, de kan også være lavet hjemme.

Så jeg synes, at man har fundet en fornuftig løsning med de begrænsede muligheder, som jeg erkender der er, når man modtager fødevarer fra et tredjeland.

Keld Albrechtsen (EL):

Som jeg har forstået det, så mangler der altså det sidste skridt, nemlig at man også i f.eks. et cafeteria vil være i stand til at sælge det. Jeg har for-

stået det sådan, at det er det problem, som er uløst.

Hvis det er sådan, at man er med på, at det er fuldt forsvarligt, for tingene skal selvfølgelig være forsvarlige, det er jeg helt enig med ministeren i, at sende disse 5-kilos-pakker, så må det også være forsvarligt i et grønlandsk eller færøsk hus, hvor foreningerne også er, at have mulighed for at sælge det i et cafeteria.

Det er bare det, jeg mener, for så vidt jeg har forstået, ville det være en løsning af problemet.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Den gruppe, der blev nedsat, proviantgruppen, er kommet med nogle forslag, og de er nu blevet indarbejdet i den bekendtgørelse, som træder i kraft her fra 1. maj. Det er min klare opfattelse, at de regler, de muligheder, som den bekendtgørelse giver, i hvert fald meget langt hen ad vejen imødekommer de ønsker, som herboende grønlandere har haft med hensyn til muligheden for at holde deres traditioner i hævd også på det fødevaremæssige område.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det sidste spørgsmål til hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg anerkender, at det er et svært problem, for, som ministeren oplyser, er hovedproblemet, at vi ifølge EU's veterinærdirektiv jo ikke kan slagte og aflive disse vilde dyr i slagteriet. Det siger jo sig selv, og derfor kommer man ind på det problem.

Men jeg er da glad for, at man også vil arbejde videre med det sidste stykke, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, altså at folk også får mulighed for at importere det, selvfølgelig under en kontrolleret form, og distribuere det videre og også købe det fra de her færøske og grønlandske huse.

Så vil jeg bare som det sidste sige, at jeg ved, at ministeren skal til Færøerne i næste uge, at det ville være udmærket, at ministeren også tog sagen op med de færøske myndigheder og måske også benyttede lejligheden til at informere på Færøerne om de nye regler, der træder i kraft fra den 1. maj.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jamen jeg vil selvfølgelig benytte mig af enhver lejlighed til at prøve at promovere nogle muligheder på det her område. Sagen er jo den, at

Færøerne faktisk har en veterinæraftale på det her område.

Jeg håber også, at hr. Hoydal er klar over, at det ikke skorter på en indsats fra dansk side for at prøve at få denne her aftale på plads, for så vidt angår Grønland. Det tror jeg vi alle har en fælles interesse i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3410

8) Til forsvarsministeren af:

Høgni Hoydal (TF):

»Kan ministeren oplyse, hvem der vil forsvare Færøerne i en krisesituation?«

Skriftlig begrundelse

De seneste år er det i flere rapporter blevet påpeget, at Færøerne i forsvarspolitisk sammenhæng er indgået som en meget vigtig brik i Danmarks internationale strategiske aftaler, og at Færøerne har haft meget stor strategisk betydning. Dette har givet Danmark international betydning og formentlig sparet Danmark for store militære udgifter. Men det er samtidig blevet påpeget, at Færøerne og det færøske folk selv har ligget forsvarsløse hen. I sin rapport »Færøerne under Den kolde Krig (1945-1991)« siger Bent Jensen således om dette:

»Danmark måtte under Den kolde Krig (...) forsøge at tilpasse sig de ændrede strategiske vilkår i Nordatlanten. Det faktiske forsvar af Færøerne (og Grønland) samt havområderne omkring disse øer blev imidlertid overladt til Storbritannien og især USA.« (s. 12).

Senere i samme rapport siger professoren: »Man kan undre sig over, at Danmark ikke afsatte militære ressourcer til forsvar af de militære anlæg, der blev betegnet som så vitale for den vestlige alliance. I virkeligheden lå Færøerne og anlæggene forsvarsløse hen«.

»Der kan konstateres en klar modsætning mellem de ansvarlige danske militære organer og de politisk ansvarlige. De militære myndigheder var meget optaget af Færøernes udsatte position og øernes manglende forsvarsberedskab. Men de politisk ansvarlige indtog en langt mere afslappet holdning, i hvert fald hvad angår vilje til at afsætte ressourcer til forsvar af Færøerne.« (s. 141).

I den siddende regerings eget forsvarspolitiske oplæg står det klart, at intet er ændret, og at Danmark ikke påtager sig nogen forsvarspolitiske opgaver på Færøerne. Derimod tyder alt på, at kabalen omkring placeringen af radarstationer og personel bygger på lokalpolitiske eller regionale politiske hensyn i Danmark. Ifølge dansk statsretlig opfattelse står Danmark med ansvaret for forsvars- og sikkerhedsspørgsmål på Færøerne. Med den begrundelse har Danmark konsekvent tilsidesat de talrige vedtagelser og beslutninger om sikkerhedsspørgsmål, som det færøske Lagting har vedtaget. Demokratiske set er den situation, det færøske folk befinder sig i forsvarspolitisk, helt uholdbar. Hvordan vi får demokrati på dette område er dog en anden og større diskussion. Spørgeren mener dog, at tiden nu må være kommet til, at den danske regering som et minimum be- eller afkræfter de forhold, som de sidste år er fremkommet om forsvaret af Færøerne, samt at regeringen redegør for, hvordan man agter at røgte ansvaret for Færøernes sikkerhed i den ændrede globale sikkerhedspolitiske situation.

Høgni Hoydal (TF):

Først vil jeg da benytte lejligheden til at ønske ministeren tillykke med nyudnævnelserne. Jeg havde jo ikke planlagt, at hans første spørgsmål her i Folketingssalen skulle være om Færøerne, men det er godt det samme.

Spørgsmålet handler jo om, at på Færøerne har vi det seneste år fået flere rapporter om Færøernes stilling i den kolde krig og Færøernes forsvarspolitiske stilling overhovedet, den seneste er udarbejdet af professor Bent Jensen.

De rapporter, der er udarbejdet, konkluderer samstemmende, at Færøerne sammen med Grønland har været brugt som en vigtig strategisk brik i Danmarks internationale aftaler, på trods af de protester, der har været fra det færøske Lagting.

Men samtidig påpeges det, at når det gælder selve forsvaret af Færøerne, så er det ikke det danske forsvar, der står for det, men det er, som Bent Jensen påpeger, Storbritannien og USA, der gør det.

Derfor håber jeg, at ministeren kan redegøre for, hvem der egentlig forsvarer Færøerne i en krisesituation.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Tak for spørgsmålet og tak for den pæne velkomsthilsen.

Jeg skal sige, at Færøerne som en del af rigsfællesskabet er medlem af NATO og derfor også er omfattet af NATO-traktaten. Det betyder, at Danmark i dag som hidtil og altså også under den kolde krig i en eventuel krisesituation i relation til Færøerne både kunne og kan påkalde sig militærassistance fra NATO og dets medlemmer.

Kl. 14.10

Det er rigtigt, at grundet de store ændringer i det generelle sikkerhedspolitiske billede er der i forbindelse med det forsvarsoplæg, som vi i øjeblikket har lagt frem for regeringen, lagt op til en større omstilling af det danske forsvar. Det går på, at vi vil tilvejebringe mere mobile og indsatsklare militære kapaciteter, der kan deployeres internationalt.

Der er det vigtigt at understrege, at selv om der også i oplægget er lagt op til, at vi nedlægger det territoriale forsvar, er det væsentligt at bemærke, at netop de styrker, vi eventuelt får ved det nye forsvarsforlig, jo kan deployeres internationalt, men så sandelig også inden for rigsfællesskabets grænser. Det betyder jo, at vi kan deployere danske styrker til Færøerne i overensstemmelse med den situation, som måtte opstå, og det aktuelle trusselsbillede.

Det er vigtigt for mig at understrege her til sidst, at Danmarks medlemskab af NATO i fortiden betød og fremtiden jo betyder, at Danmark kan påkalde sig assistancen fra NATO og de andre NATO-medlemslande, og det gælder også i relation til Færøerne.

Høgni Hoydal (TF):

Nu har der jo hersket mange myter om Færøernes forsvarspolitiske situation, og formålet med de rapporter, der er lavet, er jo at afdække dem. Men forstår jeg ministeren rigtigt, så bekræfter han, at Danmark eller det danske forsvar altså ikke har haft opgaver på Færøerne, at de er uddelegeret til NATO-styrker eller til Storbritannien og USA.

Det rejser det spørgsmål, som ministeren selv er inde på: Hvad er så situationen i dag? Det påpeges, at man måske fra dansk militær side har ønsket større ressourcer til Færøerne, men det har der ikke været politisk opbakning til i Danmark. Er situationen den samme i dag, at militæret måske vil sætte større ressourcer af, mens man fra politisk side siger nej, at det neddroser man og holder sig til de aftaler, man har lavet med NATO og andre lande?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Med hensyn til professor Bent Jensens rapporter har jeg ikke haft lejlighed til at læse det hele, men jeg har læst forskellige uddrag af forskellige avisartikler og kan konstatere, at selve professor Bent Jensens konklusion er der delte meninger om.

Men lad mig slå fast, og det er også det, jeg ligesom hører hr. Høgni Hoydal spørger om: Man har ikke under den kolde krig opfattet Færøerne som noget, der ikke skulle og ville blive forsvaret. Færøerne har altså ikke ligget forsvarsløst hen, hvis det er det, hr. Høgni Hoydal mener med sit spørgsmål. NATO spillede under den kolde krig også en betydelig rolle i forsvaret af Færøerne, og i og med at der er militære installationer på Færøerne, som også under den kolde krig var af afgørende betydning for alliancen, ja, så siger det næsten sig selv, at der jo forelå flere forskellige militære planer for forsvaret af Færøerne. I praksis betød det faktisk, at et eventuelt angreb på Færøerne ville blive søgt imødegået med fremskudte NATO-styrker, altså både luftstyrker og styrker fra søværnet i de forskellige NATO-lande.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg har forstået på ministeren, at man henviser til, at man har været en del af NATO-strukturen. Det er jo klart. Det, som er pointen her, er, at på Færøerne hersker denne her myte, at grunden til, at Danmark skal træffe beslutning om Færøernes sikkerhedspolitiske spørgsmål, er, at Danmark forsvarer Færøerne. Men det kan jeg jo konstatere ikke er tilfældet.

Jeg er af den overbevisning, som ministeren måske ved, at det her burde Færøerne jo selv tage sig af. Det vil sige, vi kunne have indgået de aftaler med NATO, som Danmark har gjort på vegne af Færøerne, og dermed ville vi også have den demokratiske indflydelse og den demokratiske kontrol med Færøerne. Det er så en kommentar fra min side.

Men jeg vil gerne spørge ministeren: Altså i den nye sikkerhedspolitiske struktur, som er i verden, har det danske forsvar så nogen som helst opgaver i forhold til Færøerne? Har Danmark nogen som helt nye opgaver i regionens nye oplæg?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er jo sådan, at det danske forsvar stadig væk skal varetage de inspektionsopgaver, der er omkring Færøerne, eftersøgningsopgaver og andre

ting. Til det har forsvaret jo stillet et inspektions-skib til rådighed af Thetisklassen, en Lynchheli-kopter, og samtidig bliver forsvarets overvågningsudstyr også brugt i farvandene omkring Færøerne. Den færøske kommando kan også rekvirere hjælp i form af støtte af Herkules 130-fly, ifald der opstår en situation, hvor der er behov for det.

Med det vil jeg gerne sige, at også med det oplæg, som nu ligger til debat, og som bare er et oplæg til forlig om det nye forsvar, vil der også fremover være opgaver, som skal varetages af det danske forsvar i forbindelse med Grønland.

Kl. 14.15

Lige en sidste bemærkning om forsvaret og Færøerne: Det danske forsvar har jo påtaget sig den opgave. Det forsvar af Færøerne, man har villet, er aftalt med vore NATO-partnere, men det er selvfølgelig initieret af det danske forsvar.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har selv haft fornøjelsen af at sejle med det udmærkede skib »Thetis«, og det er ganske fint.

Jeg vil jo også gerne have lejlighed til at lykønske den nye minister med udnævnelsen og så spørge, om ikke det vil være en god start for en ny forsvarsminister at få ryddet alle de mange modsætninger og misforståelser, der har været mellem Danmark og Færøerne på det forsvarspolitiske område, af vejen i forbindelse med de forhandlinger, der nu pågår om en ny forsvarsordning.

Det har jo altid været sådan, at forsvarspolitikken er blevet kørt hen over hovedet på Grønland og Færøerne. Der er aldrig blevet taget hensyn til de to andre parter i rigsfællesskabet. Det ville da tjene den nye minister til ære, hvis han fik indført et andet forhold på det område, således at man etablerede en ligeværdig dialog mellem de tre rigsdeler også på det område.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Først tak for den venlige hilsen i forbindelse med min udnævnelse.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, uden at jeg kan gå i detaljer her, at hr. Keld Albrechtsen jo ved, at den nuværende regering lægger meget vægt på, at både det grønlandske og det færøske landsstyre bliver inddraget i det rent sikkerhedspolitiske. Så det er der givet tilsagn om af andre i den nuværende regering.

Jeg kan også sige til hr. Keld Albrechtsen, at de ændringer, der eventuelt sker i forbindelse med militære installationer på Færøerne, er efter beslutninger, som vil blive truffet i samarbejde med NATO og selvfølgelig også det færøske landsstyre. Det skal jeg gerne give tilsagn om her i Folketingssalen i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig meget, at ministeren vil give et sådant tilsagn, for der har vi altså efter min opfattelse fra dansk side et ansvar for, at der har været, om jeg så må sige, noget kold luft i Nordatlanten med mange kommunikationsproblemer, der har skyldtes, at der ikke var tilstrækkelig lydørhed i skiftende danske regeringer.

Det ville være flot, hvis der var et nyt signal på det område, også når det gælder det spørgsmål, som hr. Hoydal rejste, nemlig muligheden for, ligesom Det Udenrigspolitiske Nævn i Folketinget får det, at Lagtinget og også Landstinget i Nuuk får indsigt i de NATO-spørgsmål, som også vedrører Grønland og Færøerne.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Til det sidste er jeg nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er jeg simpelt hen ikke i stand til at give et kvalificeret svar på i dag, og derfor vil jeg bede hr. Keld Albrechtsen om, hvis hr. Keld Albrechtsen ønsker det, at stille det som et skriftligt spørgsmål.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så et sidste spørgsmål til hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil da gerne følge op på det her sidste spørgsmål. Sagen er jo, at vedrørende forsvar og militærpolitik på Færøerne har den danske regering jo altid egenhændigt truffet sine egne beslutninger og har ikke lyttet til de enstemmige protester og vedtagelser fra det færøske Lagting.

Vil ministeren ændre på det? Vil han nu garantere, at man respekterer et enigt Lagting, der beslutter forsvarspolitiske spørgsmål?

Som det sidste spørgsmål vil jeg lige følge op på mit første: Vil ministeren igen bekræfte, at det altså er Storbritannien og USA, der varetager det faktuelle forsvar af Færøerne, og ikke Danmark?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nej, jeg kan sige, at Danmark og Færøerne er et rigsfællesskab, og vi er dermed begge medlem-

mer af NATO. Jeg kan sige, at forsvaret af Færøerne også er en NATO-opgave. Det er rigtigt, at der ikke har været deployeret danske styrker i stor stil på Færøerne, men det betyder jo ikke, at man ikke i Danmark har taget forsvaret af Færøerne alvorligt, og der har været planer under den kolde krig, som har vist, hvorledes forsvaret af Færøerne faktisk skulle ske.

Jeg må også sige, at netop det oplæg, vi sidder og forhandler nu, jo lægger op til, at Danmark i større udstrækning vil være i stand til at deployere styrker i forbindelse med en krisesituation. Det vil også komme eksempelvis den del af rigsfællesskabet, som hr. Høgni Hoydal repræsenterer, nemlig Færøerne, til gode, idet man hurtigere vil kunne udsætte eksempelvis styrker eller sende flådefartøjer til Færøerne.

Kl. 14.20

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3435

9) Til undervisningsministeren af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor ministeren hårdnakket mener, at det ikke er nødvendigt at skærpe tilsynet med friskolerne og grundskolerne, når der gentagne gange er tilfælde på de arabiske friskoler, der viser, at det er et svigt over for børnene, at der ikke er et obligatorisk tilsyn, jf. senest tilfældet på friskolen Al Quds Skole i København?«

Louise Frevert (DF):

Det er jo gang på gang, at vi ser tilfælde, hvor de frie grundskoler ikke lever op til deres undervisningsforpligtelse. Det sidste tilfælde, som vi har set, er Al Quds Friskole i København, og det er oven i købet en friskole, der har været under opsyn tidligere. Mener undervisningsministeren virkelig ikke, at det er bedre, at der lyder en alarmklokke, inden skaden er sket, end efter at skaden er sket?

Havde man et offentligt statsligt tilsyn på skolerne, ville man opdage, hvis nogle skoler ikke lever op til folkeskolens formålsparagraffer. Ministeren mener, at man har strammet tilsynet, men det er jo overhovedet ikke nok til, at man kan have sikkerhed for, at forældrebestyrelsen lever op til sin tilsynsforpligtelse.

Hvis man har rent mel i posen, som vi plejer at sige, er der jo ingen skoler, der kan have noget

imod, at der kommer en repræsentant eller måske to fra Undervisningsministeriet for at foretage tilsyn f.eks. en eller to gang årligt. Kan undervisningsministeren ikke forstå, eller vil undervisningsministeren måske ikke forstå, at det er børnenes tarv, som det her drejer sig om?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er min opfattelse, at reglerne på tilsynsområdet for de frie grundskoler med de stramninger, som blev vedtaget her i Folketinget i foråret 2002, er tilstrækkelige til at sikre, at skolernes undervisning lever op til lovgivningens krav. Jeg ser derfor ikke noget behov for yderligere at skærpe tilsynsreglerne.

Så vil jeg gerne understrege over for fru Louise Frevert, at der jo er et statsligt tilsyn med de frie grundskoler ved siden af forældretilsynet og det forældrevalgte tilsyn. Det er f.eks. alene undervisningsministeren, der kan træffe afgørelse om, at en fri grundskole ikke opfylder kravet om, at undervisningen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, eller kravet om at forberede eleverne til at leve i et samfund med frihed og folkestyre.

Der er en klar procedure for, hvad der skal ske, hvis det valgte eksterne tilsyn finder, at undervisningen ikke er god nok. Den eller de tilsynsførende skal i sådanne situationer først fastsætte en frist for skolen til at forbedre forholdene. Hvis kritikken må opretholdes også efter høring af skolens forældrekreds og bestyrelse, skal der dernæst ske indberetning til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeren kan herefter beslutte, at skolen ikke længere er en fri grundskole, og at skolen ikke kan modtage tilskud efter loven.

Undervisningsministeren kan iværksætte et yderligere tilsyn med en fri grundskole, hvis der er tvivl om, hvorvidt undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i grundskolen, eller om, hvorvidt skolen forbereder eleverne til at leve i et samfund med frihed og folkestyre. Når det yderligere tilsyn er gennemført, træffer ministeren afgørelse i sagen. Hvis der på baggrund af et yderligere tilsyn efter ministerens skøn ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at skolen opfylder kravet til undervisningen, kan ministeren beslutte, at skolen ikke længere er en fri grundskole efter friskoleloven, og at skolen ikke kan modtage tilskud efter loven.

Staten har således efter lov om friskoler og private grundskoler m.v. det overordnede tilsyn med de frie grundskoler.

Louise Frevert (DF):

Dansk Folkeparti har selvfølgelig dyb respekt for, hvad ministeren mener, men jeg skal bare gøre opmærksom på, at det jo altså ikke er Dansk Folkepartis opfattelse, at tilsynet er nok, for uanset hvordan ministeren vil vende og dreje det her, så drejer det sig jo om, at man ikke pr. automatik har et obligatorisk tilsyn. Det er det, som vi mener er problemet.

Så kan jeg godt se, vi har jo haft diskussionen tidligere, at argumentet fra ministerens side er, at man kan råbe vagt i gevær; *når* man er blevet gjort opmærksom på, at der er sket en skade. Men kan ministeren ikke indse, at det vil være mere relevant at kunne have et obligatorisk tilsyn, så man kunne råbe vagt i gevær, inden at der sker en skade?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Ja, jeg fortsætter, hvor jeg slap.

Undervisningsministeriet har ligeledes – altså oven i det, som jeg netop redegjorde for – mulighed for selv at undersøge, hvorvidt der er behov for at etablere et yderligere tilsyn med en skole. Ministeriet kan faktisk ikke undlade at gribe ind over for en fri grundskole, hvis det er nødvendigt, og den fri grundskole kan heller ikke frasige sig statens tilsyn.

Kl: 14.25

Der er således allerede i dag et langt mere vidtgående statsligt tilsyn på dette område end på folkeskoleområdet. Det er derfor, ministeriet inden for det sidste års tid har truffet beslutning om, at tre skoler ikke opfylder lovens krav til undervisningen. Det viser efter min opfattelse, at lovgivningen rent faktisk fungerer ganske udmærket.

For så vidt angår den skole, som fru Louise Frevert nævner i spørgsmålet her, kan jeg oplyse fru Louise Frevert om, at Undervisningsministeriet besøgte skolen i efteråret 2003. Nu kan jeg se, taletiden er udløbet igen her, men jeg vender tilbage.

Louise Frevert (DF):

Så vil jeg da også selv fortsætte, hvor jeg slap.

Nu brugte ministeren jo et udtryk som at gribe ind, og hele pointen i det her er jo lige netop, at man ikke kan gribe ind, før man har fået oplyst, at der ikke har været en tilstrækkelig undervisning på en grundskole.

Lige præcis hele kernen i denne her problemstilling er, at man ikke går ind og har et almindeligt obligatorisk tilsyn en eller to gange om året

på samtlige grundskoler, så man kan se, om de opfylder den undervisningsforpligtelse, de har ifølge formålsparagrafferne i folkeskoleloven.

Det er lige nøjagtig der, tror jeg, at vores diskussion ligger, og hvor vi ikke er enige. Jeg er jo fuldstændig enig med ministeren i, at man ikke på nogen måde skal gå ind og gribe ind i holdningerne i friskolesystemet. Det er et unikt skolesystem, som vi har i Danmark, og det er slet ikke det, som vi vil anke over.

Det, vi anker over, er, at man ikke har et obligatorisk tilsyn, men at man bagefter, hvis det er, man får oplyst en skade, kan gribe ind. Det var jo lige nøjagtig de ord, som ministeren brugte.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er fuldstændig korrekt, at det er vi ikke enige om. Dansk Folkeparti undlod således også at stemme for stramningen af loven om tilsynet med de frie grundskoler.

Jeg vil gerne lige afslutte, hvad jeg var ved at redegøre for vedrørende den skole, som fru Louise Frevert specifikt har nævnt i spørgsmålet, nemlig at Undervisningsministeriet som nævnt besøgte skolen i efteråret 2003 som led i en besøgsrunde, hvor Undervisningsministeriet besøgte 36 frie grundskoler.

Ved besøget på den skole, som fru Louise Frevert refererer til, i oktober 2003, var der tvivl om, hvorvidt skolelederen havde den daglige pædagogiske ledelse af skolen. Ministeriet har korresponderet med skolen om lige præcis dette forhold og varslet et genbesøg i januar 2004.

På grund af forholdene med skoleledelsen og de konsekvenser, der fulgte af korrespondancen med skolen, genbesøgte ministeriet skolen i januar 2004. Undervisningsministeriet har talt med skolens leder og lærere, og efterfølgende er der holdt et særskilt møde med skolens bestyrelse om den nævnte problemstilling.

Ministeriet har på den baggrund fundet, at det er tvivlsomt, om undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, hvorfor Undervisningsministeriet har bedt om, at der foretages et yderligere tilsyn af den nævnte skole.

Igen mener jeg, at det er et bevis på, at de eksisterende tilsynsregler fungerer ganske udmærket, hvorfor det, som fru Louise Frevert efterlyser, i virkeligheden er overflødig.

Louise Frevert (DF):

I Dansk Folkeparti anser vi det ikke for at være overflødig. Tværtimod. Jeg har stor respekt for,

at ministeren har en stor forkærlighed for friskoletanken. Nu skal jeg ikke gentage mig selv, men det har vi også i Dansk Folkeparti, og det, det drejer sig om, når vi taler om friskoler, er den holdning, som friskolesystemet er bygget op om.

Nu kommer jeg så til mit spørgsmål: Hvordan vil ministeren så forklare med de holdninger, ministeren har, med den forkærlighed for friskoletanken, ministeren og ministerens parti også har, at når jeg så har snakket med friskoleorganisationerne, er der faktisk ikke den store modstand imod at få et obligatorisk tilsyn, så længe vi ikke rent lovgivningsmæssigt går ind og blander os i friskolernes holdninger?

Så jeg er sikker på, at ministeren også må have snakket med de organisationer, som undertegnede spørger har snakket med, og jeg vil gerne bede om en forklaring fra undervisningsministeren på, hvorfor ministeren så hårdnakket holder på, at det ikke skal være nødvendigt med et tilsyn, når selv de 467 friskoler, som er medlemmer af de her forskellige friskoleorganisationer, siger, at det ikke er noget problem at kunne have et obligatorisk tilsyn.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

I min første besvarelse redegjorde jeg, synes jeg selv, på ganske glimrende vis for, hvordan reglerne rent faktisk fungerer. Konklusionen – min konklusion – er, at det, som fru Louise Frevert efterlyser, ikke er nødvendigt, da den måde, reglerne er skruet sammen på, fungerer udmærket.

Kl. 14.30

Det har betydet, at vi inden for en relativt kort periode har lukket tre arabiske friskoler, fordi de ikke levede op til reglerne i henhold til lov om frie grundskoler, og nu har vi så bedt om, at den skole, som fru Louise Frevert henviser til, er blevet sat under et skærpet tilsyn. Derfor mener jeg i og for sig, at der ikke er noget belæg for at forlange det, som fru Louise Frevert forlanger her og også har forlangt i andre sammenhænge. Derom er vi ganske enkelt uenige.

Så vil jeg gerne understrege, at jeg har en ganske glimrende dialog med de forskellige friskoleforeninger, og jeg er af den opfattelse, at de deler de synspunkter, jeg har givet udtryk for her, i hvert fald bakker de op om den lovgivning, som eksisterer p.t.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3442

10) Til trafikministeren af:

Arne Toft (S):

»Vil ministeren redegøre for den tvist, der er opstået mellem ministeren og de kommuner og amter, som Løgstørbanen løber igennem, og hvornår agter ministeren at indkalde parterne til nyt møde?«

Skriftlig begrundelse

I ministerens brev af 7. april 2004 til Viborg Amt fremgår det, at parterne ikke kan blive enige om prisen på det areal, som banen gennemløber.

Arne Toft (S):

Jeg havde egentlig regnet med, at sagen om Løgstørbanen skulle have været afsluttet, og der skulle have været fremsat lovforslag om nedlæggelse af banen. Det er så ikke sket, derfor mit spørgsmål.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Tak for spørgsmålet. Jeg havde den 11. marts, altså for ca. 6 uger siden, møde med amter og kommuner langs Løgstørbanen. På mødet fremlagde jeg tre forskellige modeller for banenedlæggelsen, som Banedanmark havde udarbejdet forud for mødet.

I øjeblikket forhandles med amter og kommuner om at finde en økonomisk løsning i forbindelse med overdragelsen af Løgstørbanens arealer, som alle kan acceptere.

Det er helt normalt i den slags sager, og jeg mener ikke, at man kan, som hr. Arne Toft siger, kalde det en tvist mellem staten på den ene side og amter og kommuner på den anden side. Jeg accepterer bestemt ikke ordet tvist. Som ansvarlig minister må jeg nemlig nødvendigvis varetage statens økonomiske interesser, hvilket jeg også gør i denne sag. Jeg kan således ikke blot forære statens aktiver væk.

Her må jeg da sige, at jeg har noteret mig, at min socialdemokratiske forgænger som minister, hr. Jacob Buksti, også så et behov for en nærmere afklaring af finansiering af banenedlæggelsen, da han var trafikminister. Så jeg håber, at Socialdemokratiet stadig mener, at statens aktiver skal forvaltes økonomisk ansvarligt.

Der udestår fortsat opfølgning på vores møde den 11. marts, og jeg har derfor ingen aktuelle planer om at indkalde parterne til et nyt møde.

Det vil jeg selvfølgelig gøre, hvis der senere i processen vil blive behov for det, og hvis der er noget nyt at tage stilling til.

Arne Toft (S):

Tak for besvarelsen. Jeg har lidt svært ved at forstå den måde, som Banestyrelsen, der nu hedder Banedanmark, arbejder på. Jeg ved, at Banestyrelsen tidligere har været langt omkring både på Jylland og Fyn og nedlægge baneoverskæringer bl.a. i min tidligere kommune Arden, hvor jeg var borgmester på det tidspunkt. Alle overflødige arealer overgår til kommunen, når Banestyrelsen er færdig med at lave vej og bro osv. Jeg var endog udsat for, at man købte jord, hvis kommunen ønskede at få cykelsti og fortov i begge sider.

Jeg har altså ikke forståelse for, at Banestyrelsen og ministeren ikke kan gå ind på det tilbud, som de involverede kommuner og amter har givet. Jeg vil godt have en begrundelse for, hvorfor ministeren tror, at et areal, der går som en tarm gennem landskabet, er de penge værd, som ministeren forlanger for arealet.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Nu har hr. Arne Toft et spørgsmål til mig senere, hvor jeg opgiver tallene for hele dette projekt, et ganske stort tal, og staten har altså et ansvar over for borgerne, man kan ikke bare forære aktiver væk, fordi man får henvendelse fra nogle velmenende borgmestre og amtsborgmestre, der gerne vil have et areal. Så man er nødt til at forholde sig til de realistiske økonomiske realiteter, og det gør vi også.

Man har jo også – det ved hr. Arne Toft også – gjort sig overvejelser; jeg blev faktisk af kommunerne bedt om at undersøge, om man kunne lave en lejeaftale. Det er mig bekendt ikke noget, man har prøvet før. Det er en ganske kompliceret proces, og det er muligt, at vi er ganske langt med den, og så vender vi tilbage med den model.

Der vil jeg så understrege, at det er en meget speciel aftale, man laver, det er ikke noget, man ville kunne lave på andre områder.

Kl. 14.35

Arne Toft (S):

For ca. 8 dage siden var der et referat i lokalavisen fra Års. Der var en virksomhed, der ønskede at udvide. Der var lavet lokalplan, men Banedanmark gjorde indsigelse mod lokalplanen, fordi lovforslaget ikke var fremsat, og det ikke

var vedtaget at nedlægge Løgstørbanen. Den pågældende virksomhed med 30 ansatte er nu flyttet til en anden kommune.

Synes ministeren, at det er rimeligt, at et banelegeme, der ikke har været brugt i 5-6 år, stadig væk ligger og gror til, uden at der bliver gjort noget ved det? Syntes ministeren, det er rimeligt, at et lille samfund i en kommune mister 30 arbejdspladser, fordi vi herinde ikke har fået gjort vores arbejde færdigt?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Det mener jeg bestemt ikke er rimeligt, og jeg er heller ikke sikker på, at det er det, der er forudsætningen. Jeg kender den pågældende sag fra spørgsmål, jeg har fået også fra hr. Arne Toft, så vidt jeg husker. Man kan ikke sige, at det er sådan, det hænger sammen. Men det er klart, at der er gået mange år. Hr. Arne Toft nævner selv, hvor mange år, der er gået.

Kommunerne og amterne bad om et møde med mig den 11. marts, vi har haft en påske imellem, det vil sige, at der stort set er gået 4-5 uger, hvor vi har været aktive. Jeg har givet et forslag til kommunen. Vi overvejer en lejeaftale, som kommunerne bad om, og den lejeaftale tror jeg vi kommer i nærmere forhandling om inden for meget kort tid. Nærmere kan jeg ikke præcisere det.

Arne Toft (S):

Jeg har da stor forståelse for, at ministeren varetager statslige værdier på en rimelig måde, og jeg har også stor forståelse for, at der ligger andre, større arealer bl.a. ved Løgstør Havn, og der skal selvfølgelig betales markedspris for de arealer der.

Men kan ministeren ikke godt forstå, at en smal strimmel hen gennem landskabet ikke kan være mange kroner værd, for hvem skulle være interesseret i det stykke jord, som jernbanetraceet går på?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg er meget tilfreds med, at hr. Arne Toft er enig i, at det skal have en markedspris. Det synes jeg er en god forudsætning for vores videre forhandlinger med kommunerne. Jeg ønsker sådan, at vi kommer til næste spørgsmål, for så kommer jeg jo med alle tallene til hr. Arne Toft. Så vil man altså se, at der ikke er tale om småpenge i hvert fald ikke i min begrebsverden. Jeg tror, vi vil få en bedre afklaring af beløbsstørrelserne, når jeg begynder at besvare næste spørgs-

mål. Så kan vi fortsætte diskussionen der. Er det ikke en mere rigtig måde at gøre det på? Så har de, der lytter til os, også indtryk af, at det altså ikke er sådan 50.000-60.000 kr., vi taler om, det er millionbeløb, som man ikke bare kan forære væk. Men jeg glæder mig til at besvare næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3443

11) Til trafikministeren af:

Arne Toft (S):

»Hvor meget vil det koste at fjerne baneteknisk anlæg med og uden ballasten, og hvor meget kan skinnerne indbringe ved salg?«

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Så kommer vi netop til tallene nu her. Banedanmark anslår udgifterne til fjernelsen af den banetekniske anlæg til 8 mio. kr. Til den udgift skal lægges afgift for deponering af sveller på 4 mio. kr. samt en udgift til reetablering af vejanlæg ved banens niveauoverkørsler på ca. 0,5 mio. kr. I alt forventer Banedanmark altså udgifter på 12,5 mio. kr. til fjernelse af de banetekniske anlæg eksklusive fjernelse af ballast.

Der er i Banedanmark ikke lavet opgørelse over omkostninger ved også at fjerne ballasten, da det er Banedanmarks vurdering, at ballasten vil være et godt fundament for det stianlæg, som amter og kommuner ønsker at etablere net-op på banearialet.

Banedanmark har tidligere vurderet, at anlægsdelen i forbindelse med banenedlæggelsen kunne sælges for 4,5 mio. kr., hvilket medfører en nettoudgift til banenedlæggelsen på 8 mio. kr. En del af denne udgift kan finansieres ved salg af statens arealer langs banen.

Hvis ballasten skal fjernes i forbindelse med nedlæggelsen af banen, vil der efter min bedste vurdering være tale om yderligere omkostninger, og jeg ser ingen grund til at fjerne ballasten, hvis den er anvendelig i forbindelse med planerne for den fremtidige anvendelse.

Kl. 14.40

Arne Toft (S):

Jeg siger tak for tallene.

Jeg vil så gerne spørge ministeren, om ikke ministeren synes, det er rimeligt. Vi ved jo herinde, at hvis ikke der sker noget, så skal der frem-

sættes et lovforslag, og så skal hele linjen fjernes, også ballasten. Er det så ikke rimeligt, hvis ministeren bliver fri for at fjerne ballasten, hvilket helt sikkert vil overskride det beløb, som ministeren nu forlanger for traceet, at man så sagde, at vi lader ballasten ligge, og så overtager I traceet uden vederlag?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg tror, at vi vil opleve, at vi inden for en rimelig kort tid får udbygget kontakten omkring Løgstørbanen, Banedanmark og kommunerne. Vi er fra Banedanmarks side, har jeg forstået, godt på vej med et forslag til den lejeaftale, som de har bedt mig om at udarbejde, hvilket er en model, som Banedanmark ellers ikke benytter sig af.

Det vil sige, at den forhandlingssituation, vi indledte for 4 arbejdsuger siden, skrider pænt frem, og vi kan derefter gå til en utvivlsomt meget, meget hurtig lovgivning om det, hvis parterne finder sammen. Så snart det er sket, er vi klar fra ministeriets side med lovgivning.

Arne Toft (S):

Jeg har fået en kopi af en besvarelse, som trafikministeren har sendt til kommunerne, og i det brev siger ministeren, at han ikke føler, at en ekstraudgift på 2 mio. kr. er noget særligt, når man sætter det i forhold til, at kommuner og amter ønsker at lave et stianlæg til en 30, 35, 40 mio. kr.

Synes ministeren, det er rimeligt at sammenligne en købspris på et areal med en investering, som nogle kommuner og amter vil lave til glæde selvfølgelig for kommunerne og for amtet, men også til glæde for staten? Det gør man jo for at trække flere turister til området og dermed få større indtægter og dermed et større skattegrundlag. Var det ikke rimeligt at påskønne de kommuner og amter og sige: I laver investeringer for op til 40 mio. kr., så vil vi også godt hjælpe jer?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg påskønner meget de initiativer, der er taget fra kommunernes side, det er jo også derfor, jeg omgående tog et møde med dem, da de bad mig om det. Vi er i en forhandlingsfase lige nøjagtig nu, og vi er måske i nærheden af at slutte den, og derfor vil jeg ikke blande mig i de forhandlinger nu. De pågår mellem Banestyrelsen og kommunerne, og i øjeblikket som sagt bygger de op omkring en lejeaftale.

Arne Toft (S):

Må jeg spørge ministeren, om ikke det er sandt, at vurderingen af det tracé og det, som ministeren har forlangt af de pågældende kommuner og amter, er i størrelsesordenen ca. 4 mio. kr., og det tilbud, som de kommuner og amter har givet ministeren, er, at de vil betale halvdelen for at få sagen afsluttet. Er det ikke de tal, der ligger?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg har ikke de tal i hovedet, men når hr. Toft oplyser dem, så er der ikke tvivl om, at de er rigtige. Det er formentlig også tal, jeg har skrevet, så jeg går ud fra, at de er rigtige. Jeg har dem altså ikke i hovedet.

Men det er rigtigt, det lyder af småpenge, når hr. Toft lægger det frem her, men jeg har altså nævnt de 12,5 mio. kr., der er tale om i alt. Og der er kun at sige, at det er udmærket, at hr. Toft gør opmærksom på sagen, så vil både Banestyrelsen og kommunerne blive ekstra ansporet til, at nu skal de se at finde en løsning, og den motivation håber jeg vil være til stede både hos kommuner og Banestyrelsen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Spørgsmålet kan motiveres med et mundtligt indlæg, og derefter har man tre spørgsmål, og det har spørgeren haft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldne spørgsmål**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Spørgsmål nr. S 3316, S 3317 og S 3436, der er stillet til statsministeren af hr. Keld Albrechtsen, er taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmål nr. S 3318 og S 3414, der er stillet til beskæftigelsesministeren af Bent Bøgsted, er taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmål nr. S 3469, der er stillet til statsministeren af Frank Jensen, er taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmål nr. S 3474, der er stillet til integrationsministeren af Elsebeth Gerner Nielsen, er taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmål nr. S 3475, der er stillet til forsvarsministeren af Aage Frandsen, er taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmål nr. S 3485 og S 3486, der er stillet til statsministeren af Martin Lidegaard, er taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmålene, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 3316

Til statsministeren (16/4 2004) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvis statsministeren virkelig intet har at skjule, hvad angår den rådgivning statsministeren fik fra Forsvarets Efterretningstjeneste, hvorfor vil statsministeren så ikke sikre, at de relevante dokumenter lægges offentligt frem (gerne renset for eventuelle oplysninger, som kan skade statens eller kilders sikkerhed)?«

Spm. nr. S 3317

Til statsministeren (16/4 2004) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan statsministeren bekræfte, at med forsvarsministerens offentlige påstande om indholdet af lukkede møder i Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne angående Irakkrigen er den sædvanlige hemmelighed om udvalgets arbejde ophævet?«

Spm. nr. S 3436

Til statsministeren (22/4 2004) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at forsvarsministeren har ændret forklaring flere gange i sagen om brud på tavshedspligten, herunder at den seneste forklaring er i direkte modstrid med kendsgernerne?«

Skriftlig begrundelse

Der kan henvises til Politiken den 22. april 2004, 1. sektion, s. 2, hvor forsvarsministerens skiftende forklaringer fra hhv. den 14., 15., 16. og 21. april er citeret. Der henvises ligeledes til Berlingske Tidende den 16. april 2004, hvor forsvarsministeren citeres for følgende om et møde i Kontroludvalget: »Og det er da rigtigt, at der blev stillet et par opklarende spørgsmål på det på-

gældende møde, men det var kun opklarende spørgsmål».

Spm. nr. S 3318

Til beskæftigelsesministeren (16/4 2004) af:

Bent Bøgsted (DF):

»Vil ministeren ændre L 27 »Forslag til lov om udstationering af lønmodtagere« således, at kollektive overenskomster skal være gældende samt gennemsnitslønnen for lokalområdet?«

Skriftlig begrundelse

Der er sikre meldinger om, at det danske arbejdsmarked kan komme under stærkt pres efter udvidelsen af EU med ti nye lande. Det vil især være de små håndværkere og arbejdere inden for byggeri og anlæg, gartneri og landbrug samt transport, det vil gå ud over konkurrence-mæssigt.

Spørgeren mener derfor, at det er nødvendigt at få ændret udstationeringsloven således, at der i loven skal indføres:

- at de kollektive overenskomster skal være gældende samt gennemsnitslønnen for lokalområdet
- at firmaer skal tilmelde arbejdstagere til arbejdsformidling og at samme skal gælde enmandsfirmaer, samt
- at kopi af lønsedler samt arbejdskontrakter og sygesikringsbevis skal medbringes.

Loven skal være gældende for alle arbejdstagere/firmaer fra EU samt udstationerede østarbejdere i Danmark, når de bliver udsendt fra deres hjemlands arbejdsgivere. Dette er lovligt i henhold til et EU-direktiv.

Spm. nr. S 3414

Til beskæftigelsesministeren (21/4 2004) af:

Bent Bøgsted (DF):

»Er ministeren stadig af den opfattelse, at der kun vil komme 1.000-1.500 vandrende arbejdstagere fra de nye medlemslande i Østeuropa, efter at disse opnår medlemskab af Den Europæiske Union, og vil ministeren give en vurdering af, om de seneste advarsler fra fagbevægelsen om, at Danmark kan forvente et større antal vandrende arbejdstagere fra de nye medlems-

lande end regeringen og Kommissionen hidtil har antaget, er helt ubegrundet?«

Skriftlig begrundelse

Dansk Folkeparti har ved flere lejligheder for- søgt at advare regeringen om, at der vil komme et stort antal vandrende arbejdstagere fra de lande, der bliver medlem af EU den 1. maj 2004 (se f.eks. spørgsmål nr. S 1089 og S 1304). Hidtil har regeringen afvist alle disse advarsler, idet man har støttet sig til nogle få undersøgelser, som alle nåede frem til, at der nok ikke kommer så mange arbejdstagere fra de nye medlemslande til EU-15. Hidtil har Dansk Folkeparti stået meget alene med advarslerne om, at der var en stor fare for, at der ville komme flere vandrende arbejdstagere, end regeringen forventede. Men på det seneste er fagbevægelsen også begyndt at tage truslen mod deres medlemmer alvorligt. Senest i SiD's »Fagbladet« kan man i artiklen »Polske arbejdere søger job i Danmark« fra den 15. april 2004 læse, at Kommissionens skøn, om at kun 1000-1500 polakker årligt vil søge job i Danmark, ser ud til at være alt for lavt sat. Fagbladet har besøgt en arbejdsformidling i byen Szczecin i det nordvestlige Polen, som har omkring en million indbyggere og en arbejdsløshed på omkring 30 pct. Alene fra det område forventer den lokale arbejdsformidling, at flere tusinde ledige polakker vil tage til Danmark for at søge arbejde. Det polske arbejdsministerium vurderer, at op til 85.000 polakker vil søge arbejde i Danmark over de næste 10 år. Den høje arbejdsløshed er hovedårsagen til, at mange påtænker at rejse til Danmark. Andre retter blikket mod vesteuropæiske lande som Danmark, fordi forholdene er bedre. Hidtil har mange af disse søgt arbejde i Tyskland, men da Tyskland nu har lukket for udenlandsk arbejdskraft i de næste 7 år, vil dette uvægerligt betyde, at en større portion af disse ledige vil søge imod Danmark.

I en artikel i Jyllands-Posten den 16. april 2004 oplyses det, at arbejdsformidlingerne i Danmark har oplevet et sandt boom i ansøgninger fra personer fra de nye medlemslande, som ønsker at påtage sig sæsonarbejde i Danmark. Det forventes således, at antallet af østeuropæere, der vil udføre sæsonarbejde i Danmark, vil stige til 15.000 i modsætning til sidste år, hvor der var omkring 6.000 ansøgninger om at udføre sæsonarbejde i Danmark. Denne udvikling bekymrer naturligvis fagbevægelsen, da flere

vandrende arbejdstagere fra Østeuropa både vil føre til højere arbejdsløshed blandt danske arbejdere og et større lønpres. Det burde også bekymre regeringen, da højere arbejdsløshed blandt danskerne vil føre til stigende sociale udgifter.

Set i lyset af de nye oplysninger om de vandrende arbejdstagere fra Østeuropa, ønsker spørgeren således på ny ministerens vurdering af denne problematik samt oplyst, hvad regeringen påtænker at gøre, såfremt antallet af vandrende arbejdstagere bliver signifikant højere, end det regeringen tidligere har sagt.

Spm. nr. S 3469

Til statsministeren (23/4 2004) af:

Frank Jensen (S):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at forsvarsministeren i forhold til sit virke i Kontroludvalget for efterretningstjenesterne over for Folketinget betjener sig af skiftende forklaringer vedrørende mistanken om brud på tavshedspligten med henblik på unddrage sig strafansvar efter straffelovens § 152?«

Spm. nr. S 3474

Til integrationsministeren (23/4 2004) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at irakiske statsborgere, der har fået afvist deres asylansøgning, sættes på »madkasseordning« i asylcentre, på trods af at de ikke kan hjemsendes, fordi Danmark ikke har indgået en aftale med den amerikanske administration i Irak om hjemsendelse?«

Spm. nr. S 3475

Til forsvarsministeren (23/4 2004) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvordan vil ministeren begrunde, at der er en sammenhæng mellem svaret i Folketingssalen den 21. april om at »Mine udtalelser den 14. april i år tog alene sigte på det forhold, at der mig bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som under den senere tids offentlige debat havde rejst konkrete kritikpunkter mod regeringen for dens anvendelse af informationer fra efterretningstjenesten vedrørende spørgsmålet om Iraks rådighed over masseødelæggelsesvåben«, og ministerens tidligere ytringer?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren undrer sig over diskrepansen mellem forsvarsministerens mange ytringer:

Citat 1: »... det var i september 2003 og senest den 15. marts i år, at udvalget vedrørende efterretningstjenesten fik lejlighed til en briefing af chefen for FE og jeg selv. Man fik oven i købet lejlighed til selv at gennemlæse de rapporter regeringen herunder statsministeren, har fået. Der er ikke nogen af medlemmerne af Kontroludvalget, som det jo hedder, der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt.«
(TV 2 den 14. april kl. 22.00).

Citat 2: »... at mine udtalelser er blevet opfattet, som om jeg refererede fra møderne i Udvalget vedrørende efterretningstjenesterne. Det var bestemt ikke hensigten, ligesom det ikke var meningen at tage udvalgets medlemmer til indtægt for deres holdninger til spørgsmålet om en eventuel undersøgelse af grundlaget for den danske deltagelse i den militære aktion mod Irak.«
(brev til A. Baastrup & J. Trøjborg den 15. april 2004).

Citat 3: »Og hvis nogen føler, at de er blevet taget til indtægt for regeringens holdning, så har det heller ikke været hensigten. Og det er da rigtigt, at der blev stillet et par opklarende spørgsmål på det pågældende møde, men det var kun opklarende spørgsmål.«
(Berlingske Tidende 16. april 2004, s. 4).

Citat 4: »Jeg mener ikke at jeg har brudt nogen tavshedspligt. Man kan spørge, om tavshedspligten gælder alle. Hvis man læser loven, står der fem medlemmer og udvalgets sekretær. Så kan man diskutere, om det gælder den minister, der sidder på området. Det kan man overveje juridisk, og det er jeg ikke færdig med.«
(Svend Aage Jensby, Berlingske Tidende 17. april 2004, s. 5).

Spm. nr. S 3485

Til statsministeren (23/4 2004) af:

Martin Lidegaard (RV):

»Hvordan vil statsministeren sikre, at regeringens ministre overholder de samme retningslinjer for tavshed om Kontroludvalget vedrørende efterretningstjenesten, som udvalgets medlemmer og sekretær er underkastet?«

Spm. nr. S 3486

Til statsministeren (23/4 2004) af:

Martin Lidegaard (RV):

»Hvilke konsekvenser vil statsministeren drage af justitsministerens besvarelse af Frank Jensens spørgsmål nr. S 3302, hvoraf det fremgår, at forsvarsministeren har handlet i strid med tavshedspligten og dermed overtrådt straffelovens § 152?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til lov om ændring af tonnageskatteloven. (Lejeindtægt m.v. af lokaler om bord). Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 24/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 14.45

Forhandling

Hans Andersen (V):

Formålet med dette lovforslag er at bringe tonnageskatteloven i bedre overensstemmelse med de intentioner, der ligger bag den. Det foreslås således at udvide listen over de former for virksomhed, der kan beskattes under tonnageskatteordningen i tilknytning til levering af transportydelse.

Konkret ønskes loven udvidet til også at omfatte en beregnet markedsleje ved et rederis egen anvendelse af lokaler om bord og lejeindtægt ved tredjemands leje af lokaler.

I Venstre er vi glade for tonnageskatteloven, der er med til at sikre, at dansk konkurrenceevne på dette vigtige område fastholdes, og at arbejdspladser bevares i landet.

Da det således har vist sig, at loven er åben for fortolkninger, og at dette i modstrid med intentionerne kan indebære højere beskatning end efter skattelovgivningens almindelige regler, kan vi i Venstre se fornuften i at lave denne lovjustering, og på denne baggrund kan Venstre tilslutte sig lovforslaget.

Jacob Buksti (S):

Socialdemokratiet gav under behandling af tonnageskatteloven i foråret 2002 udtryk for, at vi

mener, det er vigtigt, at der gøres en særlig indsats også på det skattemæssige område for at fastholde dansk skibsfart som et væsentligt aktiv for det danske samfund.

Derfor arbejdede vi også selv i regeringen med forslag til en særlig tonnageskat, og derfor signalerede vi også stor forhandlingsvilje i forbindelse med behandling af regeringens forslag herom. Men der var ingen imødekommenhed. Tilbage stod derfor et forslag, der gav mulighed for omgåelsesmuligheder og manglende beskatning af udskudte skatter, og vi måtte derfor stemme imod.

Nærværende forslag siges at have til formål at sikre, at den gennemførte tonnageskattelev kan virke efter sit formål, det formål, som man angav var tilsigtet i forbindelse med lovens vedtagelse.

Såfremt det under udvalgsarbejdet kan klarlægges, at det faktisk er tilfældet, vil Socialdemokratiet ikke modsætte sig vedtagelsen heraf. Men vi vil i udvalget bore meget i det for at få sikkerhed for, at der ikke hermed åbnes mulighed for konkurrenceforvridninger.

Så skal jeg, da Det Radikale Venstres ordfører, hr. Anders Samuelson, ikke kan være til stede under behandlingen af det her forslag, efter aftale meddele, at heller ikke Det Radikale Venstre vil modsætte sig forslaget, og at man også her vil søge forslaget konsekvenser klarlagt under udvalgsarbejdet.

Mikkel Dencker (DF):

Da tonnageskatteloven for 2 år siden blev vedtaget af Folketinget, skete der tilsyneladende den fejl, at det ikke blev gjort klart og tydeligt nok, at leje af lokaler om bord på skibe også var omfattet af ordningen.

Det er naturligvis beklageligt, at loven ikke har været klart nok formuleret, men det rådes der så bod på med dette lovforslag.

Dansk Folkeparti er tilhænger af tonnageskatteloven. Vi stemte da også for forslaget for 2 år siden, og vi har også i sinde at bakke op om denne lille justering.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kan egentlig bare tilslutte mig det, som hr. Mikkel Dencker sagde, og så sige, at af samme grund bakker Det Konservative Folkeparti også op om dette lovforslag, som efter vores mening blot tilføjer to helt naturlige punkter til listen af indkomster, der er omfattet af tonnageskatteordningen.